

Kontakten



Ericsson
LM

Nr 5

1957

LM-ARNAS TIDNING

Kontakten

LM-arnas tidning

Ansvarig utgivare: Hugo Lindberg
Redaktör: Sigv. Eklund, tel. 453
Redaktionssekr.: M. Linday, tel. 1770

Redaktionskommitté:

Albert Milton, Vt 36, tel. 806
Charlie Wodsten, TVktC, tel. 226
Folke Zandin, Vas, 611
Karl Einar Österlund, Vt 18, tel. 718

Lokalredaktörer:

J Hagdahl, Ermi och BA, tel. 56; E Hellström, Sieverts Kabelverk, tel. 319; J Wäneland, SER, tel. 305; S von Melsted, SRA, tel. 211; M Steiner, Kabelverket, Älvsjö, tel. 31; B Larsson, Alpha, tel. 17; A Hofström SIB, tel. 231, P Nyhult, Rifa, tel. 109; C G Löfgren, FÖB; tel. 250; E Wandel, RGA, tel. 163; G Falkman, HU; S Jönsson, Katrineholm; P Mowald, Söderhamn, tel. 49; A Bergman, Karlskrona.

Omslagsbilden:

Iförda »säckuniformer» har medlemmarna i »Operation Ornat» samlats före avfärden till ön Orn i Söderhamns skärgård. Samtliga herrar är arbetsledare vid LM i Söderhamn.

Ur innehållet:

	Sida
Nybygget vid HF	82
Företagsinformation	83
LM-hobbies II: Fiolbygge	84
Sensommarfest med SRA	85
Med verkstadsklubben till Frankrike	86
Mexico	87
»Nya LM-dagen» med rebusjakt	90
Tackspalten	91
HF/Vt 33	92
Bildvepet	94
LM:are vann storseger i TV	95
Telecheck mot Elektrisk Bureau	96
KCM i skytte	97
Bosöspelen	98
KCM i tennis	100

Nya patent i koncernen

Följande uppfinningar gjorda inom koncernen har under tiden 26 juli—22 augusti 1957 beviljats patent (förteckningen anger uppfinnarens namn och tjänsteställe, uppfinningens titel samt patentnummer):

Brunberg, G K, HF/CxC, Svala, C, G, HF/UsC – Kontrollanordning för elektromagneters funktion – 160 780

Fresk, E G V, RGA/Tas, Thames, H G, RGA/TasC – Sätt för att åstadkomma tätning mellan ett elektroakustiskt organ och en apparatdetalj – 160 781

Håård, H B, HF/GC – Halvledardiod för mikro vågor – 160 879



LM:s nya kontorsbyggnad flaggar med anledning av taklagsfesten den 10 september. Man räknar med att kunna flytta in i början av nästa år.

Nybygget vid HF nu under tak

Den 10 september hade LM Ericssons nybygge i Midsommarkransen nått sin högsta höjd. Det var därför tid för taklagsfest med allt vad det innebar. Utom representanter för de över 20 olika yrkesgrupperna, som varit med om att uppföra LM:s senaste byggnad, sågs bland gästerna »byggherren» Gustav Jacobsson, dir. Hugo Lindberg och ing. Hadar Gille från Theorells ingenjörsbyrå.

Taklagsfesten firades i LM Ericssons tjänstemannamatsal. Stämningen bland de över 110 inbjudna herrarna och två (2) damerna var hög redan från början. Dir. Lindberg öppnade festen med att hälsa alla välkomna och tackade för det arbete som hade nedlagts. »Jag vill inte gå in på den långa byggtiden», yttrade dir. Lindberg bl. a., »på den punkten blir nämligen ing. Jacobsson och jag aldrig överens. Jag hoppas bara på en sak: att ni blir färdiga!»

När gubbarna pratade med varandra vid borden kunde en oinitierad, vad gäller byggfacket, tro att han hade hamnat bland djurskötare från någon närbelägen gård. Det pratades om »getter», »bocakar», »svansar», »koban», »kofötter» etc.

Rohde, S M, HF/KB – Högfrekvens-spärr vid högfrekvensöverföring över starkströmsnät – 160 884

Eklund, O J, HF/MasC – Koppling för väljning i ordningsföljd – 160 885

Björk, J C H, RGA/Tvk, Nilsson, N E, RGA/TvkC, Rodnert, G O, RGA/Tvk – Kopplingsanordning för vaktkontroll – 160 980

Alexandersson, H V, HF/AC – Impuls-sändare – 161 056.

innan samtalet gled in på, vad man trodde, var det motsatta könet. Ord som »kärring» och »jungfrur» hördes, när byggnadsjobbarna konverserade. Så småningom fattade lekmannen att alla de här orden är uttryck för olika hjälpmedel som används vid ett bygge.

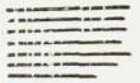
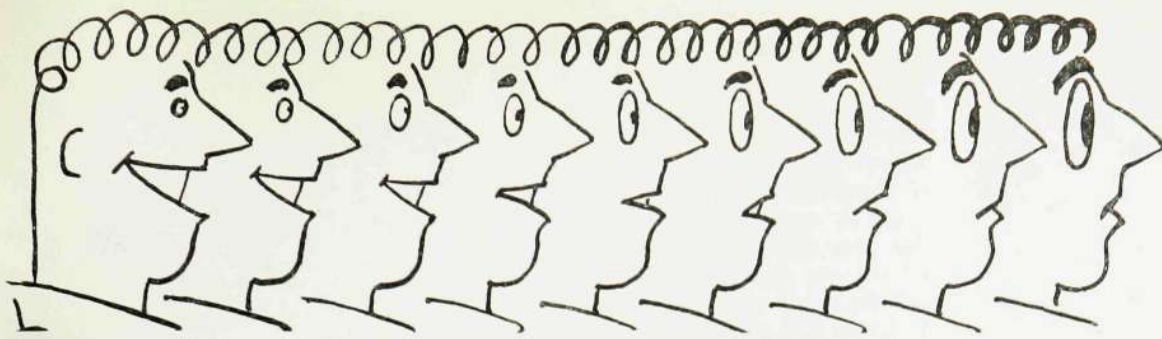
Ing. Gösta Hultman, som närmast varit bas för byggarna, berättar att han sällan eller aldrig har arbetat ihop med ett trevligare gäng. »Alla har försökt att hjälpa arbetsledaren så gott det har gått», säger han. »Samarbetet mellan de olika yrkeskategorierna har dessutom varit påfallande gott». Vartill de båda damerna, »byggsmäckorna» Eivor Isaksson och Elvy Eriksson, replikerar: Men så har vi alla tiders arbetsledare också! Under kvällens lopp anbefalldes två tysta minuter. En för den nyligen bortgångne arkitekten Ture Wennerholm, som hade ritat den nya byggnaden, och en för den byggnadsarbetare, som omkom under arbetet i våras.

Vid kaffet premiärvisade fotograf Uno Jehler, HF/RfC en film som han själv har tagit upp under den tid bygget pågick. Det blev liv i luckan när byggnadsjobbarna kände igen sig på vita duken – och kamraterna sparade santerligen inte på kommentarerna!

Redan klockan 21 avblåste kvällens toast-master, ing. Tore Jern, detta LM:s senaste taklagsöl – nästa dag var en arbetsdag.

Ermi-direktör utnämnd

Till verkställande direktör vid AB Ermi har utsetts förutvarande disponenten i bolaget, Adolf Drouge.



Företagsinformation — arbetsledningens plikt?

Då jag går att villfara Kontakt-redaktionens önskemål om några synpunkter på frågan om informationen inom företaget, måste jag börja med att konstatera, att jag endast kan ge uttryck åt mina personliga åsikter. Jag kan inte tala på företagsledningens eller de anställdas vägnar.

Ämnet har säkerligen diskuterats ofta. Jag skall försöka att peka på några faktorer, som troligen framkommit vid dessa diskussioner, för att om möjligt klargöra hur svårt det är att komma fram till några allmängiltiga rekommendationer.

Vad vill de anställda veta?

Somliga är nöjda med ingen eller mycket ringa information. Den aktuella arbetsuppgiften ger tillsammans med fritidens många sysslor i hemmet tillfredsställelse med den dagliga verksamheten. Andra känner det kanske tomt att 48 timmar i veckan t. ex. montera koordinatväljare utan att ha en aning om vad dessa väljare betyder i ett större sammanhang. Man skulle kanske vilja ha reda på var väljarna slutligen hamnar el. dyl.

Andra åter kan med goda skäl mena, att det är nödvändigt för dem att känna till ganska mycket om företagspolitiken för att de på bästa sätt skall kunna lösa sina uppgifter i företagsledningens anda tillsammans med arbetskamrater i den egna och i andra arbetsgrupper.

Vad kan man informera om?

Redan denna skiss gör det klart, att det vore oriktigt av företagsledningen att informera alla om allt. Många skulle bli irriterade av en störtflod av upplysningar, som de inte har något intresse av.

Av diskretionshänsyn kan för övrigt företagsledningen eller andra ansvariga inte heller tala om allt. Även om jag själv

tillhör de mycket nyfikna, måste jag acceptera, att det är mycket som jag inte kan få veta. Företagsledningen kan t. ex. överväga olika lösningar av en viktig fråga. Skulle dessa överväganden sippra ut, skulle mycken skada kunna åstadkommas för företaget och därigenom för dess anställda.

Å andra sidan kan beslutande personer i olika nivåer ofta fatta riktigare beslut än som eljest vore möjligt, om de underställda genom givna informationer vore i stånd att utnyttja sina erfarenheter från arbetet på ett ändamålsenligt sätt. Var och en i arbetsledande ställning erkänner säkerligen gärna, att mycket gott kommit ur förtroendefulla samråd med just medarbetarna.

Hur skall informationen ges?

Av det jag hittills sagt, hoppas jag det framgår, att såväl informationsbehoven som informationsmöjligheterna är mycket olika. Eftersom informationen måste anpassas såväl till behoven som till vad som är möjligt eller behövt att säga, måste en rationell information få en mycket varierande utformning. Vem som helst av oss kan upprätta en katalog över olika informationssätt. Jag nöjer mig med några exempel:

1. Broschyrer med allmänna upplysningar för nyanställda
2. Anslag om t. ex. omorganisationer eller huvudpunkterna vid ett företagsnämndssammanträde
3. Fylliga upplysningar om »varför» vid ordergivning
4. Muntliga översikter till en arbetsgrupp vid lämpliga tillfällen för att klargöra gruppens och därmed den enskildes ställning i ett större, framtida sammanhang.

Vad kan den enskilde göra?

Den enskilde anställda hänger sig ofta åt ett passivt knorrande över företagsled-

ningens underlåtenhetssynder. Men varje anställd kan själv vara aktiv. Hur? Jo, helt enkelt genom att fråga närmaste överordnade.

Vad skall då arbetsbefälet göra

om han inte kan svara på frågorna? Naturligtvis vända sig till närmast högre befäl.

Men befälet »i första linjen» — på kontor och i verkstäder — behöver mer än de flesta andra företagsledningens och resp. avdelningsledningars stöd i dessa sammanhang. Enligt min mening är det mycket angeläget att just »första linjen» genom insatser från företags- och avdelningsledning hålls väl underrättad. »Första linjen» får därigenom större möjligheter än eljest, inte bara att svara på frågor utan också att skapa en förtroendefull anda av samarbete. Och det är viktigare än mycket annat.

En plikt att informera?

För mig framstår informationsgivningen som en av arbetsledningens plikter. Och denna plikt åvilar arbetsledningen i alla nivåer. Plikten innebär inte bara, att man skall informera sina närmaste underlydande. Lika viktigt är att informera över- och sidordnade organ. Vi måste komma ihåg, att det här inte rör sig om »skvallar». Kom in stället i håg att en illa informerad företagsledning kan bli livsfarlig för oss alla. Det är gunås inte lätt att informera. *Hur mycket får jag säga eller skriva? När skall jag göra det? Hur skall jag göra det?* Några patentsvar kan ingen ge. Låt mig bara avsluta dessa »filosofierande» synpunkter med en uppmaning:

Fråga den närmast överordnade. Plågar du honom tillräckligt ofta, har du själv givit ett gott bidrag till informationsproblemets lösning.

Karl Wiklund



LM-hobbies II:

I förra numret av *Kontakten* inledde vi en planerad serie om LM:arnas hobbies. Vi började med att presentera Sten Dahlqvist, mannen som tog upp flygning vid 58 års ålder och nu är klar med sitt flygcertifikat. Meningen med dessa artiklar är att intressera även andra LM:are för hobbies som de kanske själva har funderat på att börja med, men inte vetat med vem man skall ta kontakt. Dahlqvist har fått många förfrågningar sedan förra numret utgavs, varför vi drar slutsatsen att artikeln fyllt en »mission». Känner Ni någon som har en kul hobby, ring eller skriv till *Kontakten*, HF/Rrp, tel. 458 el. 1770.

Den här gången skall en annan mycket exklusiv hobby presenteras: fiolbyggeri. Det är förman Gottfrid Gustafsson på Erga som i många år roat sig med snida till och sätta ihop fioler. Han använder förresten en egen byggd fiol i LM-orkestern där han spelar andrafiol. Han berättar:

”Från vedpinne till fiol”

Jag började bygga fioler då jag kom till Stockholm 1926. Till att börja med gick jag i lära hos den mycket kände och erkänt skicklige fiolbyggaren Eric Lindholm. Efter något år började jag emellertid på LM Ericsson och lade fiolbyggeriet på hyllan för ett tag. Efter några år vaknade intresset för musikinstrument igen och jag började skära till en fiol hemma i köket. Ett gammalt vedträ, som jag hade hittat, fick utgöra en del av materialet. Det tog väl något år innan jag ansåg mig färdig med mitt verk. Då, liksom nu, kunde man skicka in fioler till Sveriges fiolbyggareförbund för att få dem värderade. Instrumentet utsätts

där för en verkligt hård bedömning av de främsta fackmännen på området. Jag sände in mitt förstlingsverk och gick naturligtvis i stor spänning, innan svaret kom: Värde 275 kronor, poäng 68 av 90 möjliga. Jag sålde fiolen och fick ut ungefär det belopp den värderats till. Några år senare ville jag köpa tillbaka den, men köparen ville inte sälja. Synd, för det var en härlig ton i instrumentet och för mig har den ju ett visst affektionsvärde. Så vitt jag vet används fiolen fortfarande.

När man ger sig i kast med en så svår uppgift som att bygga en fiol, detta oerhört känsliga instrument, har man som nybörjare en önskedröm: att försöka komma på hemligheten med de gamla italienska mästarnas fioler. Alla vet ju vad som idag betalas för t. ex. en Stradivarius, en Guarneri, en Amati etc. Det beror inte bara på att dessa gamla mästarioler har ett stort antikvärde. Den ton, som finns i dessa gamla instrument, är så fantastiskt fin att ingen hittills lyckats efterlikna den. Den är absolut oöverträffad. Självt har jag naturligtvis under årens lopp experimenterat och försökt komma underfund med hemligheten, men förgäves. Nu har jag blivit tillräckligt gammal för att kunna acceptera tesen »det lyckas aldrig». (I sanningens namn måste jag bekänna att jag inte har byggt mer än sammanlagt 10 fioler under årens lopp.) Många har hävdat åsikten att hemligheten ligger i lacket. Jag har arbetat med en teori att det är samklang mellan de olika delarna, som ger t. ex. en Stradivarius den fina tonen. Man behöver inte vara musikalisk för att bygga en fiol. En fullkomligt omusikalisk människa kan mycket väl göra ett försök. Han eller hon får bara se till att en violinist stämmer fiolen till rätta tonlägen. Idag finns det dessutom många lösa delar att köpa, t. ex. stall, lister, greppbräde etc. Personligen tycker jag att det är roligare att själv tillverka samtliga detaljer – allt som allt 78 de-



En fiol är klar och en annan har just fått botten fastlimmad. För övrigt syns en del av förman Gustavssons verktyg som behövs för fiolbyggeri.

lar – även om det naturligtvis fördröjer tillverkningstiden.

När man sysslar med den här hobbyn måste man bemanna sig med tålmod. Jag räknar med att det går åt ca 100 arbetstimmar och då har jag oftast fått plocka isär instrumentet många gånger, innan jag blivit nöjd. Det mest kritiska momentet är när locket skall läggas på. Det måste nämligen ske i oerhörd fart så att limmet inte hinner torka. Man får göra i ordning tvingarna i förväg och ställa dem absolut klara för montering. Skruvarna skall skruvas till snabbt. Vidare fordras det stor precision och försiktighet så att man inte skadar fiolen. Idealet är om man har möjlighet att ordna en liten verkstad. Det är något som jag själv har saknat under min tid som fiolbyggare.

Om det är någon som är intresserad av att försöka börja med fiolbyggeri, vill jag ge ett råd: Ta det inte för häftigt

Förman Gustavsson är med i LM-orkestern. Ibland spelar han också en bit hemma för fru Dagmar.



i början och framför allt, var noggrann. Skaffa Er de specialverktyg som finns att köpa i en del musikaffärer. En komplett utrustning är en engångskostnad på ca 100 kr.

Som avslutning vill jag säga: Det viktiga med fiolbyggeriet är mensuren, dvs. stränglängden skall stå i rätt förhållande till »halsens» längd och själva fiolkroppen. Det finns standardmått, men tyvärr borgar inte ens den noggrannaste precision för att instrumentet blir väljudande. Det gäller att pröva sig fram. Att bygga en fiol är ingen märkvärdighet. Det är som med andra hobbies, man vill ha något att göra som är intressant, och då är det bara att sätta igång. Intressantare hobbies än fiolbyggeri får man leta efter.

Slutade förman Gustavsson på Erga.

Så här går det till att bygga en fiol:

1. Klotsarna, som skall ligga i fiollådan, skärs till och passas in i en filform.
2. Sargarna, som skall sitta runt om fiolen, skärs till i tjocklek och böjs i värme så att de får rätta formen.
3. Sargarna limmas ihop.
4. Listerna genomgår samma procedur.
5. Listerna limmas på.
6. Den i förväg iordninggjorda botten limmas på.
7. Locket tillverkas och limmas på. Man använder då lättare lim än vad som används till de övriga delarna. Detta för att locket vid ev. reparation skall vara lätt att ta av.
8. »Snäckan» och »halsen», dvs. den övre delen av fiolen, skärs till.
9. Den nyss nämnda biten falsas in i »lådan».
10. Fiolen lackeras.
11. Greppbrädet tillverkas av ebenholz eller något annat hårt träslag och sätts på.
12. Skruvhålen borras och skruvarna passas in.
13. Stränghållare och »stallet» tillverkas och sätts på.
14. Strängarna monteras.
15. Allra sist sätts den s. k. ljudpinnen i. Den monteras strax bakom högra »stallfoten» rakt ned genom lådan till botten.

Sedan skall man bara komma ihåg att till botten och sargen samt till »halsen och snäckan», använder man lönnträ. Locket bör helst vara av gran.

Svårare än så är det faktiskt inte . . .

Svampplockning och fiske i havsbandet

Fritidskommitténs fisketur till Fjärdlång i slutet av augusti blev en resa i gemytighetens tecken. Tjuugoåtta förhoppningsfulla deltagare, däribland sex damer, embarkerade M/S Svan vid Strandvägen på lördagseftermiddagen. Damerna var »iklädda» svampkorgar för att eliminera risken att bli utan riskor, sopp, kantareller och annat ätbart. Även lingonplockning stod på spinnsidans schema.

Vid 19-tiden anlände »fiskarna» till Fjärdlång, långt ut i Stockholms skärgård, där de togs emot av tillsyningsman Karl Erik Andersson, som mötte med stora famnen. På ett mycket sympatiskt sätt lärde han ut konsten att svara på fem frågor samtidigt. Det framkom bl. a. att den tre km långa och två km breda ön har gott om älg, hare, räv, fasan och andra »vilda» djur. Han berättade också att fiskelyckan varit rekordbra för sommargästerna i somras. Speciellt har gäddan varit riktigt »i stöten».

Efter inkvartering i små bungalow-liknande stugor åt deltagarna kvällsvard och gjorde förberedelser för söndagens fiskafänge. Långreven maskades på och lades ut i kvällsmörkret.

Redan vid den okristligt tidiga timmen 4 skrällde väckarklockan. Dagningen var ca 45 minuter borta. Suset i trädkronorna varslade om en stormig dag, vilket emellertid inte skulle hindra dessa »spöets och krokens» fanatiker att pröva lyckan. Långreven vittjades och en fångst på tre ålar och ett okänt antal abborrar blev dagens första resultat. Klockan sex hade man emellertid träffat överenskomelse med skepparen på Svan om torsk-pilkning på djupt vatten.

En stark nordostlig vind bidrog till att en tapper liten skara på sex man med Ragnar Ceder i spetsen trotsade vindarnas gud och beslöt att ge sig ut. Tre torskar fick sätta livet till, efter ett intensivt jobb med att få pilkarna att gå något så när i rätt riktning. Ceder hade bl. a. en pilk på tre hg och 70 m lina ute. De tappra sex höll ut till klockan 11, då man kom överens om att återvända till Fjärdlång.

De övriga deltagarna hade under tiden varit »på jakt» i roddbåt efter stränderna med skiftande framgång. Damerna med sina korgar hade säkert bättre tur. Vid 16.30-tiden vände M/S Svan åter stäven mot Stockholm. Vädret var inget vidare – ett obehagligt regndis förföljde »LM-fiskarna» under hela återfärden. Man redovisade fiskelyckan som visade sig innefatta, utom torsk, ål och abborrar, fem gäddor, den största på 1,4 kg. Regnet smattrade envist under hemresan,

men färdledaren, Allan Ulvborn på Tel-lus, och Ragnar Ceder, HF, höll med fiol och gitarr deltagarnas humör på toppen. Herr Ulvborn höll dessutom en livligt uppskattad trolleriuppsvinning.

Vid 21-tiden lade Svan till vid utgångspunkten och efter att ha tackat skepparen återvände deltagarna hem med fisk och svamp för den kommande veckan.

Ennet

Sensommarfest på Lidingö med SRA

Den 22 augusti, en vacker men rätt sval kväll, samlades några hundra av de anställda på SRA till en personalfest på Sjövillans parkservering på Lidingö. Bolaget hade ställt ett antal bussar till förfogande för denna sensommarutflykt. Vid halvåtattiden kom man fram för att sedan tillbringa några timmar tillsammans utan att behöva tänka på det dagliga jobbet.

Sjövillan ligger vackert nere vid stranden av Halvkakssundet mitt emot inloppet till Skurusundet. Den som hade sinne för naturscenerier kunde under kvällens lopp allteftersom skymningen föll, njuta av det vackra och stämningsfulla skådespel de förbiglidande, upplysta båtarna erbjöd.

I parken under en sensommarlummig grönska serverades kaffe och för att hålla värmen »allsjöng» man till Thore Svaneruds orkester. Så hälsade ing. P E Lindén, VC, välkommen och efter en stund blev det dags för utdelning av radioapparater – riktiga Radiola Fem-tetter – till årets jubilarer, denna gång 17 till antalet. Dir B Svensson gav korta och humoristiska presentationer av var och en av »tioåringarna» och sedan ing. S. v. Melsted, Fk, på jubilarernas vägnar tackat i några korta ord blev det tid för den efterlängtrade dansen. Och dansades gjorde det av många skäl, dels fanns det ovanligt många söta flickor, dels var orkestern alldeles utmärkt och dels blev det så småningom så kallt att man värdesatte dansen även som medel att hålla ångan uppe.

Så småningom serverades öl och varm korv och styrkt av denna välfägnad kunde den som så önskade ägna sig åt pistolskjutning och pilkastning. Den traditionella fruktkorgen, som utlottades på biljetterna, vanns av hr B Karlsson, Fka.

Morgonen därpå passerade referenten ett par unga herrar i en av korridorerna på SRA och av deras konversation hann han uppsnappa »de va jala buskul igår». Och det var nog den allmänna mening.

Med verkstadsklubben till Frankrike

Förra hösten tog verkstadsklubben vid HF ett intressant och märkligt initiativ: att i samband med semestern försöka lägga 1957 års veckoslutkurs till den svenska arbetarrörelsens utpost i Frankrike, Chateau la Brévière, 70 km norr om Paris. En kommitté utarbetade resplanen tillsammans med Reso. Med Stockholms Sparbanks hjälp startades en sparklubb. Anmälningslistor till resan, som skulle omfatta 14 dagar, utsändes till samtliga aktiva medlemmar, vilka även fick lov att ta med en nära anhörig. Listorna blev fulltecknade på mycket kort tid.

Den 7 juli kl. 6.30 gick startskottet. Två bussar med glada och förväntansfulla resenärer startade från Telefonplan i Midsommarkransen med Köpenhamn som första mål. Dagen därpå fortsatte resan till Gedser för vidarebefordran med färja till Grossenbrode. Det blev en härlig sjöresa i strålende sol. Färjans berömda smörgåsbord invaderades och befanns motsvara sitt rykte.

Från Grossenbrode bar det av till Hamburg. Efter ett gruppbesök i Hagenbecks Zoo spred sig deltagarna över staden för att studera nöjeslivet. Reperbahn lockade de flesta, men även Planten und Blumens vattenorgel med dess storslagna färgkaskader blev för många ett trevligt minne. Dagen därpå: Köln med besök i Kölner-domen med de berömda glas målningarna. Färden gick vidare genom Rehdalen till Koblenz, genom Moseldalen till Trier, som lär vara Tysklands äldsta stad. Från Trier fortsatte man till Luxemburg och huvudstaden med samma namn.

Så in i Frankrike där Reims var det närmaste målet. Katedralen var självfallet det första LM:arna besökte. Något senare på dagen fick också deltagarna tillfälle att titta ner i en av de största champagneskällarna. Delar av de ofantliga källarutrymmena har tidigare varit munkloster. Några rester från den tiden fanns förresten bevarade. LM:arna fick en intressant lektion i tappning och lagring av champagne.

Paris var nästa etapp. Infarten till staden var inte särskilt imponerande. Många av husen längs vägarna och gatorna var så dåligt hållna, att man på sina ställen kan tala om rena slummen.

Paris centrum gjorde i stället ett så mycket ståtligare intryck med sina boulevarder och monumentala byggnader. Under



Slottet La Brévière eller »Institut Hjalmar Branting», som numera är slottets officiella namn, fick besök av LM:s verkstadsklubb i somras.

de tre dagar, som besöket varade, passade LM:arna på att titta på så mycket som möjligt. Eiffeltornet, Triumfbågen, Louvren, loppmarknaden och stadens berömda nöjesetablissement, stod naturligtvis i förgrunden för intresset. Deltagarna hade också turen att få delta i festligheterna på Frankrikes nationaldag den 14 juli.

Vid resans slutmål, slottet La Brévière, möttes LM:arna av det alltid lika vänliga och gästfria paret Karl och Inga Jonsson, slottets värdfolk. »Institut Hjalmar Branting», som är det officiella namnet på anläggningen, är skänkt till svensk arbetarrörelse av bankir Olof Aschberg. Avsikten med gåvan var att i någon mån befrämja det internationella samarbetet och samförståndet mellan folken och ge svenska män och kvinnor ur svensk arbetarrörelse en möjlighet att bli förtrogna med franskt liv och fransk kultur.

Dagen efter ankomsten började kursverksamheten. Bland de intressanta anförandena märktes red. Hans Granqvists från Paris föredrag om de politiska förhållandena samt orsakerna till den stora splittningen inom de politiska partierna i Frankrike. Ett annat intressant anförande höll George Vidalanc, bl. a. chef för



Här har de deltagande LM:arna samlats efter dagens föreläsningar på La Brévière.

franska ABF. Han gav en allmän redogörelse för fransk fackföreningsrörelse, de franska arbetarnas sociala standard samt deras förhållande till resp. organisationer och politiska partier. Efter föredragen ställdes frågor, som ingående besvarades. Ett föredrag väckte stor diskussion. Det hade rubricerats »Vår företagsnämnd». Inledningen hölls av v. ordf. vid HF:s företagsnämnd, Arthur Eriksson. Han uppehöll sig särskilt vid frågorna om vidareinformation och förslagsverksamhet.

Den sista eftermiddagen vid La Brévière for LM:arna per buss genom Compiègne-skogen till den plats där vapenstilletandet undertecknades 1918. På kvällen ordnades en improviserad underhållning i vilken LM:s egna förmågor medverkade. Slottets personal bidrog med några franska sånger som livligt uppskattades. Föreståndare Kalle Jonsson höll ett kort anförande om slottets historia samt dess nuvarande uppgift. Verkstadsklubbens tack framfördes av Axel Hedén, som överlämnade ett bokverk donerat till slottets bibliotek.

En liten parentes innan vi lämnar La Brévière: Under ett samtal med Kalle Jonsson visade denne på de gammaldaga telefonapparaterna, som ännu får tjänstgöra. Ekonomiska svårigheter gör det omöjligt att förnya apparaturen. En grupp franska telefonarbetare, som nyligen gästade slottet, rekommenderade Kalle J att vädja till LM:arna om hjälp med anskaffande av modernare material. LM:arna lovade att undersöka saken vid hemkomsten.

Det var med verklig saknad deltagarna lämnade La Brévière och dess värdfolk. Återfärden gick genom Belgien och Holland, över tyska gränsen och fram till Hamburg. Från Hamburg gick resan samma väg som nedfärden tillbaka till Sverige – och Telefonplan i Midsommarkransen.

Slutomdöme: Resan var mycket givande. Den gav medlemmarna tillfälle att se och lära känna andra folks seder och bruk och de sociala förhållandena. Att resa ut betyder också att upptäcka sitt eget land. Man märker då att vi här i Sverige inte har så mycket att klaga över jämfört med andra nationers folk. Därför var det så mycket lättare att instämma i ordstäv »borta bra men hemma bäst».

Albert Milton

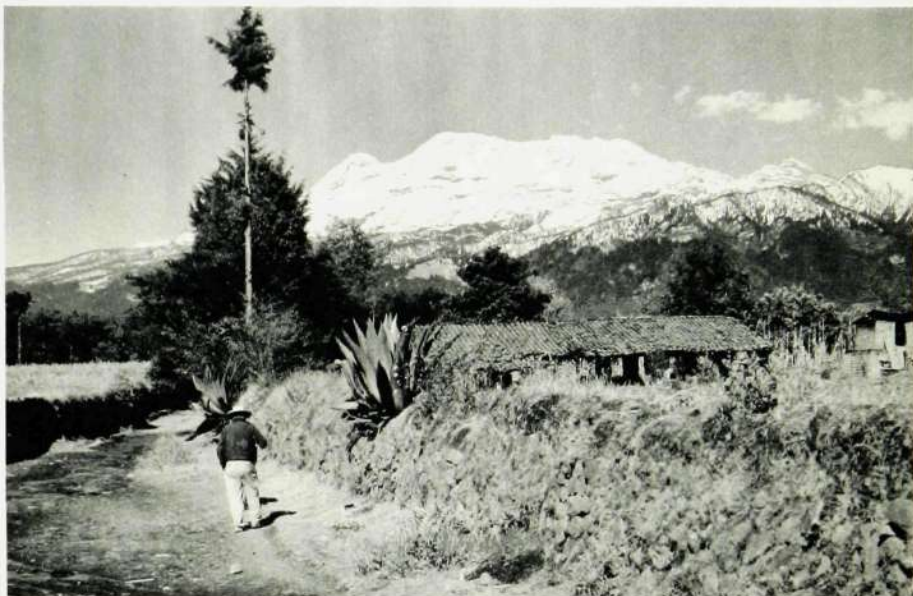
MEXICO -

den heta solens och de

kalla skuggornas land

När de spanska conquistadorerna med Cortez i spetsen i början av 1500-talet vandrade in i Mexico, låg aztekernas huvudstad, Tenochtitlan, med sina palats och tempel mycket väl skyddad för överfall, ungefär mitt i sjön Lago de Texcoco. Sjön har nu delvis torrlagts, och den nu högmoderna huvudstaden med fyra milj. invånare, Mexico City, har byggts upp på den gamla aztekstaden. Det stora torget, Zocalo, med den pampiga katedralen finns t. ex. numera att beskåda på den plats, där en gång i tiden Montezumas palats var beläget.

Landet har idag cirka 30 milj. invånare. Indjanerna utgör ännu cirka 1/3 av Mexicos befolkning, de blandade (mestizerna) drygt hälften och de vita endast 1/7. De senare, kreolerna, är av spansk härkomst. Landets officiella språk är spanskan, som talas även av de flesta indianer. Omkring 2/3 av befolkningen bor på 1/6 av Mexicos yta, nämligen på området närmast norr om den s. k. vulkanzonen. Republikens största städer är Mexico City, Guadalajara, Monterrey och Puebla.



Mexico är kontrasternas land. Nere i dalarna är det tropisk vegetation och på bergstopparna runt omkring finns det snö året om.

Glorieta Colon är en central plats i Mexico City.



Mexicos näringar

Remarkabelt är att den ständigt ökande expansionen får befolkningen att mer och mer dra sig in mot städerna. Trots detta försörjer jordbruket i republiken Mexico cirka 4/5 delar av befolkningen. Jordbruket, liksom näringslivet i övrigt, är emellertid efterblivet. Orsaken beror till största delen på brist på kapital för konstbevattningsanläggningar, som i regel är nödvändiga i detta ökenland. Befolkningens viktigaste födoämnen är liksom i forntiden majs och bönor. Plantageodlingen (sockerrör, kaffe, bananer) bedrivs rationellt och har utvecklats raskt. Andra inhemska produkter är bomull, tobak och kakao.

Bergsbruket intar en av ålder framskjuten ställning i Mexico, som är ett av världens metallrikaste länder. Silverproduktionen är sålunda den största i världen (1/3 av världsproduktionen) och blymalmsbrytningen överträffas sannolikt endast av USA. Petroleumproduktionen har gått en aning tillbaka, men

fortfarande finns det stora förekomster i bl. a. staten Veracruz i sydöstra Mexico.

Industrien har under de senaste åren främjats genom statliga åtgärder och utvecklingen går mot en ljusare framtid. Utrikeshandeln uppvisar ett stort exportöverskott och handeln med USA dominerar av naturliga skäl.

LME:s dotterbolag CCE

Telekommunikationsväsendet går starkt framåt, vilket i realiteten betyder att LM Ericssons representation i Mexico, Cia. Comercial Ericsson S.A., CCE, kommer att få mer att göra och därmed ökad omsättning.

Den svenska personalen vid CCE är för närvarande: Arne Melander, direktör, Åke Attewall, förs.chef, Evert Paulsson, chef för landsorten, och Lennart Hansson, teknisk chef. Utöver den svenska personalen består CCE av i runt tal 40 mexikaner fördelade på kontor, lager och service. För att täcka behovet i landsorten har bolaget cirka 50 agenter över hela landet. Så småningom är det meningen att CCE efter hand skall öppna egna filialkontor på de mest strategiska punkterna i republiken.

Verksamheten inom CCE är lagd på ren privatförsäljning. Stationsanläggningar med tillhörande abonnentväxelförsäljning sköts däremot av Teléfonos de México S.A., där dir. Gunnar Beckman är chef. Detta företag har också lokal- och interurbanservice över hela landet. Abonnentantalet är för närvarande ca 400 000.

Privatförsäljningen är på väg uppåt. I hård konkurrens med tyskar, japaner, amerikaner, m. fl. har CCE lyckats tränga in på de viktigaste punkterna, t. ex. de mexikanska statliga institutionerna, Petroleumbolaget, Ljusbolaget, Elektricitetsverket m. m. samt även inom den ständigt stegrande hotellverksamhe-

I den här byggnaden har Cia Comercial Ericsson S. A. sina lokaler.



Tre LM-svenskar i Mexico: Lennart Hansson, Åke Attewall och chefen för CCE, Arne Melander.

ten. Inom parentes kan nämnas att CCE nyligen har färdigställt en komplett tele-signalanläggning för ca 500 000 mex. pesos i ett hypermodernt hotell, Pierre Marquez, i den berömda badorten Acapulco. Eftersom hotellen växer upp som svampar i Acapulco, räknar LM:arna med en betydlig efterfrågan av telekommunikationsmaterial.

Ur- och bandspelningsförsäljningen ökar

En komplett ur-anläggning har också installerats i SCOP:s (Secretaria de Comunicaciones y Obras Publicas) nya byggnad, som CCE, glädjande nog, får använda som referensanläggning. LM:s hemtelefoner blir allt populärare och försäljningen rör sig omkring 1 500–2 000 st. Under den utställning, som anordnades av SCOP i december 1956, slogs ett stort slag för LME:s bandspelare

(Ericordern). Intresset visade sig vara mycket stort och man fick flera förhandsbeställningar. Sedan en tid tillbaka har CCE beställt lösa delar till bandspelaren från moderbolaget i Sverige. De skall sedan genom CCE:s försorg sättas ihop i Mexico. På det hela taget ser LM:arna ljust på framtiden och hoppas på en ständigt ökad omsättning av alla de produkter LM Ericsson kan bjuda på.

Semesterhem för LM-anställda

Under veckosluten har LME:s svenska personal i Mexico möjlighet att resa ned från huvudstadens 2 300 meter till en idyllisk och pittoresk stad, Cuernavaca, som ligger på 1 500 meters höjd och cirka sju svenska mil från Mexico City. I Cuernavaca är Teléfonos de

I CCE:s bottenvåning finns det en permanent utställningshall.



Méxicos semesterhem beläget. Detta underbara ställe inköptes en gång i tiden av dir. C E Lindeberg och man kan säga, utan att överdriva, att många LM:are är honom varmt tacksam. »Doña Sara», en mexikanska som varit anställd vid semesterhemmet i drygt 25 år, lagar en ypperligt god mat och ser bl. a. till att 5-kaffet serveras med i regel hembakat bröd. Swimming-poolen används flitigt under de heta dagarna och på kvällarna samlas LM-familjerna till en pratstund eller ett parti bridge.

Tidigt på måndagsmorgonen bilar man tillbaka upp över de blå bergen till Mexico City där arbetet väntar. Färden tar inte mer än en timme.

Turistlandet Mexico

Genom de snabba kommunikationerna per flyg och på de alltmer ypperliga autostradorna, som byggts de senaste



Solpyramiderna, som ligger i närheten av Mexico City, är över 6000 år gamla — något tusental är äldre än de egyptiska.

paddor på kroken? Allt detta är verklighet i Acapulco, en av världens vackraste och tjusigaste badorter.

Det finns mycket annat sevärt i Mexico, t. ex. cirka 6000 år gamla pyramider och fantastiska grottor med utomordentligt vackra formationer. En mycket omtyckt attraktion är de flytande trädgårdarna i Xochimilco, där turisterna får hyra något som liknar en flatbottnad båt, som paddlas av en indianpojke genom slingrande kanaler. Små söta indianflickor kommer paddlande i sina små farkoster och säljer blommor. Musikanter, klädda i mexikanska folkdräkter (Mariaches), spelar och sjunger typiska mexikanska sånger för en billig penning, etc. Det finns så mycket att berätta om republiken Mexico, att det nog skulle behövas ett helt nummer av tidsningen Kontakten för att man skulle kunna återge de intryck, som under årens lopp etsat sig fast i en där LM-anställds sinne. Därför sätter jag punkt för den här gången med ett »välkommen» till Mexico!

Ake Attevall



åren, har turistströmmen med amerikanerna i spetsen ökat avsevärt. Först och främst besöker turisterna huvudstaden, där shopping, museibesök, tjurfäktningsamt, sist men inte minst, nattklubbbesök, står på programmet. Befinner man sig i Mexico City gör man gärna en avstickare med flyg, en timme, eller bil, 5-6 timmar, till det tjusiga Acapulco. Varför inte tillbringa en angenäm kväll på det utsökt vackra hotell Mirador? Under kvällens lopp avbryts dansen och man får under en halvtimme beskåda ett par djärva mexikanare som i strålkastarbelysning och med facklor i händerna gör perfekta svanhopp från en klippavsats, 35 meter hög, rätt ned i den azurblå oceanen. Eller varför inte på dagarna pröva sin skicklighet på vattenskidor, eller följa med på en fisketur och, i sämsta fall, få ett par stora sköld-

Xochimilco är känt för sina flytande trädgårdar. Varje turist med självaktning vallfärdar hit och tar en tur på floden med en av dessa flatbottnade båtar.



Tjurfäktningsamt är en »sport» som conquistadoren förde med sig till Mexico. Den är omätligt populär och huvudstadens största arena med plats för 80000 personer är alltid fullsatt.

”Nya LM-dagen” med rebusjakt

Erga nära dubbelseger — lotten avgjorde



Starten i LM-rallyt skedde från tre olika platser. Här är en bild från Västberga folkskola, varifrån närmare 200 ekipage startade.

– Det här var bland det roligaste jag har varit med om. Det var en verkligt kul och trevlig tävling! Och vilka vackra platser det finns i Stockholm...

Så säger ing. Eric Lundqvist från HF dagen efter »den nya LM-dagen». Och han var inte ensam om det yttrandet. Ing. Lundqvist var en av de över 1 600 deltagarna i Fritidskommitténs, Intresseföreningens och tidningen Kontaktens rebusjakt för LM-bilister med familj söndagen den 6 oktober. Han var en av de lyckliga som hade hittat alla kontrollerna ute på banan och njutit av en underbar biltur den första verkligt vackra höstdagen i år.

Men vi skall inte gå händelserna i förväg. Alltså: den 6 oktober hade nämnda arrangörer ordnat en »LM-dag» vid huvudfabriken i Midsommarkransen med många trevliga inslag. Bl. a. hade matsalarna rymts ut för att lämna plats för en utställning av allehanda ting. Ett elektriskt tåg på en jättelång miniatyrbana väckte av naturliga skäl det största intresset. Men det fanns också mycket annat att titta på: smycken, bijouterier, damhattar, köksmaskiner för damerna, och kameror, hobbysatser, bilar och motorcyklar för herrarna. Det sistnämnda könet visade för övrigt ett mycket stort intresse för det elektriska tåget. Ungarna hade faktiskt svårt att kom-

ma fram och titta ordentligt. Högst oviljigt lämnade »farbröderna» sin plats åt barnen. Men för skams skull så...

Runt branddammen var det under hela dagen fullt med åskådare. Orsak: grodmän och miniatyrracerbåtar fångade intresset hos både barn och vuxna.

Det populäraste inslaget var nog i alla fall Stig Järrel och Gösta Bernhard, som bl. a. drog den omåttligt populära »Enslingen på Johannesskåret» med inslag från LM. Strax innan hade Lars Lönn Dahl underhållit publiken med några trevliga sågnummer.

Vi skall heller inte glömma modellplanen, som drevs med »riktiga» motorer



Mellan 8- och 10 000 människor besökte L. M. Ericsson i Midsommarkransen söndagen den 6 oktober. Stig Järrel och Gösta Bernhard, två verkliga publikmagner, syns på estraden i bakgrunden.

och gjorde över 100 km/tim. Eller »LM-expressen», ett »tåg» som gick runt inom LM-området med mammor och barn.

Trots alla de trevliga inslagen vid huvudfabriken kan det inte hjälpas att dagens »clou» var morgonens och förmiddagens stadsorientering med rebusjakt. Den startade redan kl. 9 på morgonen och deltagarna skulle vara i mål senast 13.30.

En speciellt tillsatt rallykommitté hade lagt upp tävlingsbanan så, att deltagarna skulle få passera så många vackra platser i Stockholm som möjligt. Att arrangörerna hade tumme med fröken Väder genom att få årets vackraste höstdag till sitt förfogande bidrog naturligtvis i hög grad till den glada stämningen bland deltagarna.

Segraren och TV-vinnaren i rallyt, (på 216 poäng) Klas Göran Dahlberg, Erga, har med sitt »rally-team» tidigare varit med om att vinna ett »rally». Han vill inte avslöja sitt system, men talar i alla fall om att det rör sig om elektronik – och det låter ju imponerande! Erga höll förresten på att vinna dubbelseger: för andra pris blev det lottdragning mellan Olof Grönwall, HF, och Anders Ahlberg, Erga, eftersom båda hade samma delpoäng och sammanlagd poängsiffra 201.

Bästa dam var Gerd Lorentz från Brommaverkstaden. Hon kom sammanlagt på nionde plats – en utomordentlig prestation med tanke på att det var första gången som fru Lorentz ställde upp i ett »rally». Men, som fru Lorentz själv sade, »jag var inte ensam i bilen!»

Men raskt över till tävlingsmomenten: Kontrollerna låg vid »Kungens kurva», Älvsjö kabelverk, Svenska Elektronrör,

Ett elektriskt tåg på en jättelång miniatyrbana var en av attraktionerna den 6 oktober. Det var fullt med folk runt tåget hela dagen.



blev den verkliga publiksuccén!



Mammor och barn kunde göra en tur med ett »sightseeing-tåg», som gick runt inne på LM-området. Att det var ett populärt inslag säger sig självt.



En av de besvärligare kontrollerna i LM-rallyt var Tegelviksplan eller Londonviadukten, som den också heter. Här skulle deltagarna räkna upp så många som möjligt av de 13 kyrkor vilka är synliga härifrån.

Londonviadukten eller Tegelviksplan, Borgen på Gärdet, Apotekarnes vid Norra Stationsgatan, Karlbergs slott, Åkeshovs slott och Münchens bryggeri vid Söder Mäljarstrand.

De kontroller, som beredde deltagarna det största besväret, var utan tvekan Apotekarnes och Londonviadukten. Flera hundra bilar åkte till Tegelbacken och förarna hade där många »trevliga» ord att säga om de frånvarande arrangörerna. – Skandal! Här finns ju ingen kontroll! Och det var alldeles rätt: det fanns mycket riktigt ingen kontroll vid Tegelbacken. Så småningom gick det också upp ett ljus för de flesta deltagarna och man hittade rätt plats.

I frågesporttävlingen, som ingick som deltävling, vållade frågan om Stockholms äldsta krog deltagarna en del bekymmer. De flesta gissade på Gyldene Freden, men si, då gick de bet. Tre Remmare är, enligt intendenten vid Stockholms Stadsmuseum, från 1650-talet och äldst i Stockholm.

En annan deltävling var avsedd för barnen i bilen. »Räkna upp så många

av Kalle Stropp's vänner som möjligt», löd frågan. Rallykommittén hade hög poängberäkning på det tävlingsmomentet. Som tidigare framhållits skulle ju barnen i bilen kunna avgöra tävlingen åt mamma eller pappa. Många föräldrar åkte förresten hem och spelade barnens »Kalle Stropp-skivor».

Vid Londonviadukten fick rallydeltagarna maka sig ur bilarna ett tag. Det var säkert skönt efter allt sittande. »Hur många kyrkor ser du härifrån?» var en deltävlingsfråga vid den kontrollen som blev mycket populär. För den händelse att inte alla vet hur många man kan se, kan vi tala om att det är 13 stycken, alla kapell och slottskyrkan borträknade.

Stöttestenen i LM-rallyt 1957 blev deltävlingen: »Hur hög är kabelverkets i Älvsjö skorsten räknat i decimeter?» Det var kanske inte så snällt att lägga in ett så vanskligt moment. Det var emellertid nödvändigt för att sekretariatet skulle kunna skilja deltagarna åt. Här återfanns också de flesta nollorna i protokollen. Sex meters felmarginal, tre åt vardera hållet, gav poäng med en starkt fallande skala.

Bästa dam i bilrallyt blev fru Gerd Lorentz från Brommaverkstaden. Sammanlagt kom hon på nionde plats i tävlingen.

Tack, damer och herrar funktionärer!

Arrangörerna vill först rikta ett tack till alla deltagarna i rallyt för att ni tog det mesta med gott humör och humor, även om det var motigt vid vissa kontroller. Men framför allt vill vi överlämna blommor till de 150 funktionärer vid huvudfabriken och ute på rallybanan för era insatser den här minnesvärda söndagen. Här skall inte räknas upp några namn – samtliga har varit lika outhärliga för att allt skulle gå i lås.

TACKSPALTEN

För all visad hägkomst som kommit mig till del på min 50-årsdag ber jag få framföra ett varmt tack.

Sven Erlandsson, FÖB

För allt vänligt deltagande vid min make, Gustaf Adolfs, bortgång ber jag få framföra mitt varma tack.

Elsa Gustafsson

Ett hjärtligt tack till chefer och kamrater för pengar och blommor som jag mottagit under min sjukdom.

Maj Holmgren, HF/Cfaa

Mitt varmaste tack till chefer och kamrater för vänlig hägkomst på min 50-årsdag.

Assar Norberg, HF/Vpls

För allt deltagande och för pengar som jag fått vid min makes bortgång, samt för de vackra blommorna vid hans bår ber jag att till företaget, chefer och arbetskamrater få framföra mitt varma tack.

Edith Sandin, HF/Vt 12

För all uppvaktning vid vårt bröllop framför vi vårt varma tack.

Disa och Arnold Söderberg, HF/Cbr

Segrare i bilrallyt (352 ekipage fullföljde tävlingen) blev Klas Göran Dahlberg, Erga, som nådde 216 poäng. VD, dir. Sven T. Åberg, förrättade prisutdelningen.



Vt 33:s arbetsuppgift är huvudsakligen montering av fjädergrupper. Det är också vad de här damerna är sysselsatta med vid verkstaden i Örby.



Vt 33

”Verkstaden utanför verkstaden”

Hur många inom LM-koncernen känner till att det finns en LM-verkstad i Örby, där 9 män och 80 kvinnor är sysselsatta med montering av fjädergrupper? För många LM:are har väl detta faktum varit tämligen okänt. Det kan därför vara på sin plats med en presentation av »verkstaden utanför verkstaden», en liten idyll med trångboddhet som sitt största och, efter vad det verkar, enda problem. Verkstaden ligger förresten vid Björnlundavägen 4, inte långt från vägen till Huddinge.

Verkstadslokalerna, som LM Ericsson hyr, »beboddes» fram till januari 1949 av Ermi, då LM övertog dem. I början var endast 10–12 damer sysselsatta med förbindningsarbete, men så småningom förlades monteringen av fjädergrupper till Örby. Detta arbete hade tidigare varit utbjudet som hemarbete. De ömtåliga produkterna blev emellertid lätt skadade vid transporter till och från LM. Av

den anledningen ville man att verkstaden skulle ta hand om monteringen. Allteftersom rekryteringen av personal till Örby fortsatte, upphörde undan för undan monteringen som hemarbete. I dag kan man säga att monteringen helt och hållet är förlagd till verkstaden i Örby, där man nu har en arbetsstyrka på 80 damer. Till denna kommer 9 män, huvudsakligen uppsättare och förrådsmän. Förman Edvin Adolfsson, som tidigare tjänstgjort vid Huvudfabriken, förestår Örby-verkstaden. Den sorterar för övrikt direkt under VC på huvudfabriken med beteckningen Vt 33. Från HF får man också »råmaterialet» till de blivande produkterna.

– Arbetstakten är mycket hög här i Örby, berättar förman Adolfsson, och personalens förtjänster blir därefter. Med så hög arbetstakt, som vi håller, vill det till att man har duktigt folk. För närvarande har vi den stora förmånen att arbeta med förstklassig personal.

Våra huvudsakliga arbetsuppgifter är punktbockning av fjädrar, kapning av isolerför, förbindning av reläsatser och framför allt, montering av olika slag av fjädergrupper, som så småningom skall ingå i reläsatserna. Monteringen utför vi förresten för HF:s räkning.

Arbetet är fördelat på fyra olika »avdelningar», fortsätter förman Adolfsson, nämligen punktborrningsverkstaden, förbindningsverkstaden, monteringsverkstaden, och så förrådet. En uppsättare, som på samma gång tjänstgör som instruktör, ansvarar för att arbetet på varje avdelning flyter. I hans uppgifter ingår också att dela ut arbetet.

Kameralavdelningen minimal

Vår »kamerala avdelning» är den minsta tänkbara. En enda man, som förresten är en kvinna, sköter de löpande kontorsgöromålen. Hon har bl. a. hand om arbetskortet och ser till att specifikationerna i förrådet blir utskrivna. Det är Örby's »veteran», fru Margot Ståhlknapp, som svarar för detta. Hon har varit med från början här i Örby och arbetade själv med förbindningsarbete innan hon gick över till »kontorssidan».

På kontoret finns förresten Örby-verkstadens »förbindelse med yttvärlden», en enda telefon! Både förman Adolfsson och fru Ståhlknapp framhåller emellertid att man klarar sig utmärkt med denna enda apparat. – Det är kanske värre för dem som skall ringa hit, säger de.

Örby har egen verkstadsklubb. Ordförande är fru Ingrid Karlsson, som har arbetat på verkstaden i över fyra år. Hon berättar att man egentligen bara har ett enda problem: matsalarna. För det första

Mitt i Örby centrum ligger den här byggnaden. Den hyrs av LM Ericsson, som har förlagt en av verkstadsavdelningarna hit, HF/Vt 33.



har de blivit alldeles för små för en så stor arbetsstyrka och för det andra skulle det inte skada med litet målning och rappning. – Nu ser de allt litet anskrämliga ut, säger fru Karlsson. Vad vi saknar är naturligtvis servering i stil med den som finns på HF. Tyvärr är det ju omöjligt att göra något åt det – vår arbetsstyrka är för liten för att det skall löna sig för något restaurangbolag. Nu är de anställda hänvisade till matlådor eller ett närbeläget kafé. Det senare alternativet är ju inte vidare trevligt, framför allt inte för oss damer, fortsätter fru Karlsson. Nu bor, som tur är, över hälften av de anställda i Örby eller strax intill, så de har möjlighet att gå hem på lunchen.

Tidigare var kommunikationerna till och från arbetet ett ganska stort problem. Sedan någon tid har man emellertid löst detta genom att kontakta SS, som har satt in tätare bussförbindelser med Örby. Ingen har numera några svårigheter att ta sig till och från arbetet, slutar fru Karlsson.

Personalintagning

Aven om Örby är en avdelning av HF:s verkstad, så sker all personalintagning till Vt 33 i Örby. Vederbörande får sedan, om han eller hon är antagen, fara till HF för läkarundersökning och andra formaliteter. Man tar aldrig personal från HF: »Det vore ju ingen vits att konkurrera med huvudfabriken om folk», säger förman Adolfsson.

Det har tidigare nämnts att det arbetar 9 män och 80 kvinnor i Örby. Det är ju

Örby's »kamerala» avdelning är den minsta tänkbara. Utom »chefen själv» förman Edvin Adolfsson, är det endast fru Margot Ståhlknapp, som sköter de fortlöande kontorsgöromålen.

ganska extraordinära förhållanden, som de manliga uppsättarna arbetar under. Karl Alfred Eklund, Carl Gustaf Nygren, Erik Boman och Bertil Nilsson, vilka samtliga har arbetat i Örby i över fem år, försäkrar med en mun att de trivs storfint. – Det är ingen större skillnad att arbeta med nästan uteslutande kvinnlig arbetskraft, säger Erik Boman. Trivseln och sammanhållningen är den bästa tänkbara. Några större problem uppstår sällan eller aldrig.

På punktbockningsverkstaden arbetar Örby-avdelningens äldsta, 63-åriga Maria Appelbom. Hon sitter vid en punktbockningsmaskin och är lika snabb som vilken 17-åring som helst. Fru Appelbom tycker om sitt arbete, trots att hon är tvungen att ha öronproppar till skydd för det oväsen, som maskinerna för. – Bullret blir en vanesak, säger hon. Jag tycker om att ha någonting att göra – i varje fall så länge man orkar, tillägger fru Appelbom.

På förrådet träffar man på Viktor Hagerman, som har till uppgift att lämna ut detaljer till fjädergrupper. Han har tidigare varit anställd vid hemarbetsförrådet på HF, men flyttade ut i samband med omlagningen av fjädergruppsmontering från hemarbete till verkstadsditto. Han framhåller att det är trivsamt att arbeta på en liten verkstad. Alla känner alla och sammanhållningen blir mycket bättre jämfört med den på en större verkstad, säger han.

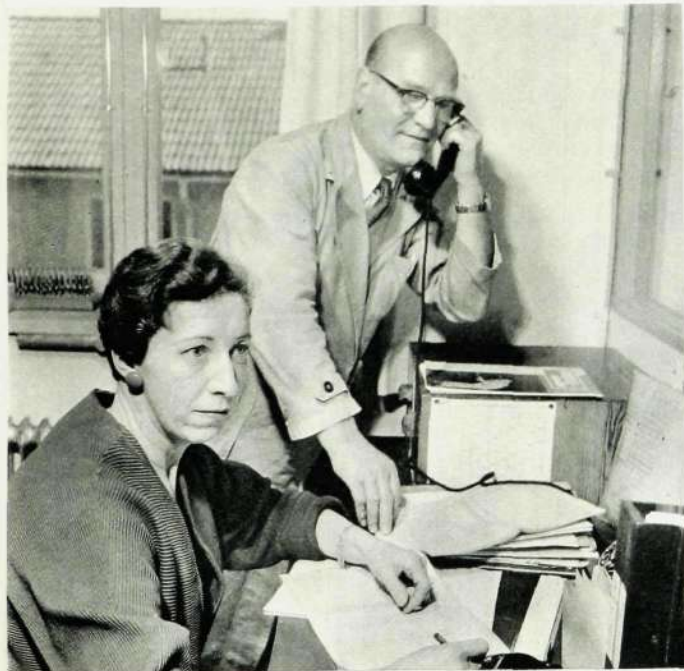
Som ofta är fallet, då ett företag arbetar med nästan uteslutande kvinnlig arbetskraft, existerar det inga fritidsföreningar. Så är även fallet i Örby. Damera har inte tid med föreningsliv. Däremot har man, som tidigare nämnts, egen verkstadsklubb. Företagsnämnden är emellertid gemensam med HF.



Den äldsta på Vt 33 är fru Maria Appelbom, som är 63 år gammal och tänker hålla på att arbeta så länge hon kan och får.

Bristen på föreningar betyder emellertid inte att man aldrig roar sig tillsammans. Örby-avdelningen har t. ex. varje år en egen Lucia-fest och om somrarna brukar man ordna sommarfester »med femkamp på sill och potatis», som förman Adolfsson uttryckte det. Sommarfesterna, som är mycket populära, brukar hållas i en skogsbacke strax intill fabriken. Så länge det varar – nybyggena kryper allt närmare, så snart är väl alla fritidsområden bebyggda även i Örby, till stor sorg och saknad för LM-personalen där.

Örbyverkstaden har egen verkstadsklubb i vilken en av de 80 anställda damerna är ordförande: fru Ingrid Karlsson, som har ett gott samarbete med både den kvinnliga och manliga personalen. Mannen t. v. på bilden är en av de nio männen vid Vt 33, uppsättaren K. G. Nygren.



Bildsvepet



Det blev en verkligt kul fest när före verkskyddsledaren, Fredrik Markman, avtäckades i samband med sin avgång från företaget. Det var den nuvarande verkskyddsledningen som stod som värdar.



Här står Ulla Kronqvist, starkt medveten om sin betydelse som måttsticka för 8 kgs-gäddan som hennes far, Gunnar Kronqvist på FÖB, tog på spinn i augusti. Skådeplatsen var Tyresö.



Hemvärnet har fått tillskott i sin lottarörelse. Med all säkerhet kommer värvingen till hemvärnet gå ännu bättre i fortsättningen — de här tre flickorna från HF är nämligen några av de nya hemvärnsslottorna.

SRA hade på sensommaren fest med utfärd till Halvkakssundet vid Lidingön. Kaffe, öl och varm korv stod på »menyen» — och så dansades det förstås. Samtidigt utdelades 17 Radiola »Fem-ettor» till årets jubilarer.

När HF:s nybygge hade nått sin högsta höjd blev det taklagsfest. Det hölls många vackra tal den kvällen — det bästa, »talet till kvinnan», stod i alla fall den här byggnadsjobbaren för!

Verkstadsklubbens kvartalsmöte i slutet av september avslutades med att Blanche-revyn med Gösta Bernhard i spetsen underhöll mötesdeltagarna med familjer (som var med för första gången i klubbens historia). Här går teaterchefen igenom manuskriptet tillsammans med ordf. Olle Svensson och vice ordf. Yngve Lind. T. v. Holger Höglund.



LM:are vann storseger i TV

— tjänade 700 kr per minut

En tjänsteman vid LM Ericsson i Mid-sommarkransen, Åke Larsåker, HF/Vi, gjorde i mitten av september ett storkap i Radiotjänsts TV-show, »21». På mindre än 12 minuter besegrade han sin motståndare och kammade in 8 400 kr. Det var det dittills största belopp i den nya TV-tävlingen som utbetalats. TV-segraren är emellertid ingen duvunge vad gäller frågesport:

Redan 1939 vann han Stockholms första frågesport i Forum. Den gången var det inte mindre än 400 deltagare, som skulle svara på 12 frågor. Larsåker lyckades den gången komma upp till den förnämliga slutsumman 11³/₄ poäng.

Till »TV - 21» anmälde sig Larsåker endast en vecka före den stora dagen. På måndagen meddelade Radiotjänst att att han var välkommen till testprov tillsammans med 30 andra kandidater. Larsåker besvarade de 25 testfrågorna på 11 minuter. Frågorna var, så när som på tre av dem, av mycket kvalificerad karaktär. Det hindrade emellertid inte LM:aren att svara rätt på 20 av dem och uppnå det bästa resultatet i Stockholm.

På onsdagen fick han besked att hålla sig beredd och på fredagen klubbades det difinitiv att Åke Larsåker, LM Ericsson, skulle vara en av de tävlande i »21».

Redan kl 13 på lördagen samlades deltagarna i kvällens TV-show till repeti-

Åke Larsåker, HF/Vi, gjorde ett verkligt storkap i TV:s »21». Han vann 8 400 kr på 12 minuter — därav den glada minen när han håller upp Radiotjänsts check, omgiven av ett par arbetskamrater.



tion. Larsåker hade tagit ledigt från jobbet och brydde sig inte om att äta någonting innan han skulle upp. »Jag rekommenderar alla som tänker delta att låta bli maten» säger han. »Man tänker mycket bättre när man är hungrig. Det värsta hotet är att vara mätt och belåten — då slöar man lätt till och koncentrerar sig inte på uppgifterna ordentligt!»

Åke Larsåker anser att hans seger var fullt rättvis. »Under repetitionerna 'vann' jag först 10 400 kr och under generalrepetitionen 4 800 på 'lattjo'», säger han.

Efter »genrepet» blev det en stunds paus för att deltagarna skulle hinna få en matbit i sig. Larsåker stannade emellertid kvar på Cirkus och bläddrade i Radiotjänsts uppslagsböcker.

Så kom då själva tävlingen. Som dagstidningarna redan talat om spelade Larsåker 21-21 i första omgången. Han blev tvungen att fortsätta ytterligare en rond. (I första rondan i den här formen av frågesport får segraren 200 kr för varje vinstpoäng. I andra rondan får han 400 kr för varje poäng.) Eftersom Larsåker i andra rondan vann med hela 21-0 fick han alltså 8 400 kr (21 × 400 kr = 8 400 kr).

Åke Larsåker berättar: Man är inte på något sätt nervös när man sitter i »buren». Man kan nämligen varken se eller höra publiken och i radiolurarna spelas det »soft-music» när motståndaren har frågan. Att det var jätteroligt att vinna så mycket pengar, behöver jag väl inte tala om. Pengarna är i varje fall insatta på kapitalräkning. Kanske plockar jag fram dem i vår om det blir aktuellt med bilköp. Ännu har emellertid ingen bilförsäljare dykt upp... Skattebekymren har jag satt på framtiden.

— Vad beträffar frågorna var de i lättaste laget, fortsätter herr Larsåker. — Det som förvånar mig är att jag gick bet på vem som har skrivit »Vintern ra...». Men det var ju tur: hade jag klarat frågan hade jag vunnit första rondan — och då vet man aldrig om jag skulle ha fortsatt.

Jag körde med 10- och 11-poängsfrågor i andra omgången — det gäller att snabbt slå knock-out på motståndaren. Och det lyckades, som tur var.

På måndagen möttes jag på jobbet av blommor från kamraterna och telegram från chefen. Som tack för detta fick jag tillåtelse att bjuda på bakelser...



Ing. Uno Erling hälsar förman Tore Hedberg välkommen till »Operation Ornat». Med säcken i hand står Hedberg beredd att träda den på och in i gänget.

»Årets pojke» korad vid Söderhamns-spex

För sjätte året i följd avverkade en grupp arbetsledare från LM-fabriken i Söderhamn en inbördes femkamp vid motorbåtssällskapets klubbhus på Orn. Tävlingen, som givetvis går under spexartade former och med varierande grenar, har tillkommit för att man skall få träffas under gemytliga former. Som initiativtagare till den årligt återkommande träffen står ing. Uno Erling.

Verkmästare Tore Eriksson hade utsetts till året organisatör. I femkampen — där organisatören är den enda som känner till de olika grenarna och där det gäller att kora »Årets pojke» — var förman Gunnar Sundin i år den avgjort bästa och belönades för sina prestationer med bl. a. »Stora Ornstjärnan».

Före utfärden, som givits namnet operation Ornat, och i vilken fjorton personer deltog, gällde det att skruda sig i den speciella uniform som är obligatorisk för deltagarna.

Den detaljen fick förmännen Tore Hedberg och Gunnar Sundin dröja med. De var nämligen nykomlingar i »gänget». Innan båten lade ut fick de knästående i densamma lyssna till de ordningsföreskrifter som ing. Erling delgav dem.

Under alla år hade f. d. brandchefen,, 82-åriga Adolf Almskog, Söderhamn medföljt ut som köksmästare. Hans specialitet är anrättning av »sotare».

Thure Larsson



Schackspelet är de långa, mörka höst- och vinterkvällarnas förlovade spel. LM:s schackklubb har satt igång igen för säsongen och inledde med att besegra Elektrisk Bureau i Oslo i en telefonmatch.

Schackmatch mot EB blev stor LM-seger

När höstmörkret obönhörligen kortar av dagarna och de flesta med saknad blickar tillbaka på sommarens ljuvliga tid, ser schackspelaren med iver och förväntan fram emot en ny säsong med det alltid lika tjugande och spännande schackspelet.

LME-schacket brukar varje säsong locka 40 å 50 spelare som spelar i 4 klasser, där klass IV är avsedd för relativa nybörjare.

Skulle vår schackklubb kunna dra åt sig alla de aktiva spelare, som arbetar vid HF och Tellusfabriken, skulle vi kunna få ihop en mycket stark klubb. Tyvärr är det så att de flesta av dessa redan är medlemmar av någon annan schackklubb, som de inte vill lämna. Att spela i två klubbar samtidigt blir kanske litet för mycket av det goda. LME-schacket har emellertid några goda trumfkort på hand när det gäller konkurrensen om spelarna. En fördel, som vi kan peka på, är våra låga avgifter, då vi ju i motsats till vanliga schackklubbar inte behöver betala någon lokalhyra. En annan fördel, som kanske är den mest betydelsefulla, är speltiderna, som hos oss tar sin början kl. 17.30 och pågår 4 timmar framåt. De sena tiderna i andra klubbar är annars ett svårt problem för många spelare, som dels kommer sent i säng och dels har svårt för att somna de första timmarna innan nerverna hunnit komma i jämvikt efter ett hårt och spännande parti.

Varje spelår börjar som regel med en simultanmatch, där en av våra stora kanoner får pröva sin styrka mot 15 å 20 spelare ur klasserna II, III och IV. Denna säsong var det mästarclassaren A

Lindström Vt 39, som fick en hård kamp mot 14 spelare. Han klarade sig ur äventyret med den äran. Endast två spelare, S Johansson och E L Arrias Vt 39, lyckades ta full pott mot simultangivaren. Av de övriga 12 lyckades blott H Lundqvist, även han från Vt 39, nå remi. När denna tidning utkommer är höstturneringarna, som spelas klassvis, i full gång. I klass I spelar man om ett vandringpris, som sannerligen gör skäl för namnet. Priset ifråga skall erövrats 3 gånger för att få behållas för alltid. Trots att det vandrat från man till man i 10 år är det endast en spelare hittills, som har lyckats få sitt namn ingraverat på den förnämliga trofén två gånger. Klasserna I, II och III spelar med klockor och betänketiden är 50 drag på två timmar för varje spelare. Den tiden brukar räcka bra till i klasserna II och III, men i högsta klassen förekommer tidsnöd allt som oftast. I klass IV spelar man i regel utan klocka, eftersom nybörjaren i regel behöver lugn, utan irriterande klockor, för att kunna förkovra sig i den svåra konsten att få pjäserna att samverka.

Höstturneringen brukar ta hela säsongen i anspråk, men vi kanske hinner med en avrundande blixturnering innan vi hänger oss åt julfirandet.

Förr om åren härjade LME:s lag välldeliga i korporationsschacket men på senare år har vi i likhet med några andra korporationsklubbar dragit oss ur dessa tävlingar, eftersom de trasar sönder våra interna turneringar.

Till sist kan nämnas att en korrespondensturnering om 8 partier pågår mellan HF och Elektrisk Bureau, Oslo. Med 5-0 leder vi turneringen, som tycks sluta med en förkrossande seger för HF.

Bengt Lindsjö

LM:s bridgeklubb skall möta ASEA

Spelsäsongen har återigen startat efter ett givande årsmöte med ett stort antal av klubbens medlemmar närvarande. Vad beträffar ordförande och övrig styrelse, omvaldes samtliga från föregående år och samma blev förhållandet vid val av tävlingskommittén.

Det nya årets spelprogram är i stort uppskissat och tävlingarna blir i huvudsak lag- och partävlingar ungefär varannan onsdag. För övrigt är det meningen att klubben skall delta i en klubbmatch mot ASEA-koncernen i Stockholm, samt med ett lag i en eventuell koncerntävling inom LME. Sist men inte minst är det meningen att LME startar med tre lag i Stockholms-korpen.

Klubbens medlemsantal är glädjande stort, men inte större än att det finns plats för ännu fler bridgespelare. Vi vill rekommendera ett besök någon onsdagväll. Ring då helst i förväg till undertecknad, tel. 19 47 54 efter kl. 17. Förra säsongens digra spelprogram avslutades som vanligt med klubbmästerskap med paret R Arnesen/S Svanberg som segrare. Koncernmästerskapet vanns av paret K Persson/P Ree, HF, med E Agedal/S Oscarsson, också HF, på andra plats. Lagtävlingmomentet i den sistnämnda tävlingen vanns av HF:s förstalag med HF:s andralag på andra plats. Sommartävlingen togs hem av säkert spelande S Oscarsson med hela 63 proc. i genomsnitt på de fyra bästa resultaten.

K Persson

Ur levande LM-livet:

En tjänsteman vid HF fick plötsligt order att nästa dag resa till utlandet för bolagets räkning. Mån om bolagets och sitt eget anseende slog det honom att resan inte kunde anträdas förrän han hade de nödvändiga visitkort med sig. Jäktad och nervös rusade han in på LM:s tryckeri och frågade första bästa: - Visitkort - är det Ni det?

Vederbörande tryckare svarade något förvånad att det vanligen var han som hade hand om den detaljen. Varpå tjänstemannen kom fram med sitt ärende: - Utmärkt, ge mig en bunt - sådana har ni väl på lager?!

Vad LM-tryckaren svarade förmäler inte historien.

LM-kören

övar varje måndag 19.20-21.30 i Mid-sommargården. Kom in en kväll och prova Din röst. Alla röstlägen är välkomna.

Styrelsen



Skåne-målaren Nils Göran Brunner blir den siste utställaren för året i Konstföreningens regi. Tavlans namn heter kort och gott »Självporträtt».

Skånemålare sist i årets "hängningar"

LME:s konstförening började verksamheten för hösten med en utställning i matsalarna den 3 september. Den varade i ca 2 veckor och omfattade verk av ett antal tyska grafiker samt av den i Sverige bosatte amerikanske konstnären D Smith. Oktoberutställningen pågick till mitten av månaden. En av utställarna var professor Hugo Zuhr.

Årets sista utställning kommer att öppnas i slutet av november, då en av utställarna blir den starkt framåtgående Skåne-målaren Nils Göran Brunner.

Han är en av Sveriges yngre konstnärer, som fått motta många stipendier för sina verk. Vid de europeiska akademiernas utställningar i Milano 1953 och Berlin 1954 hedrades Nils Göran Brunner med att presentera Kungl. Konsthögskolan med ett par målningar.

I våras gjorde han sitt definitiva genombrott som erkänd konstnär med en separat utställning i Lilla Paviljongen i Stockholm.

Ny hemvärnspluton

På kvällen den 10 september var det dukat långbord i Midsommargårdens »gillestuga». Inte för en vanlig kompaniträff, utan för en sammankomst, där hemvärnsledningen skulle få tillfälle att hälsa ny-

värnade hemvärnsmän och lottor välkomna och, som det skulle visa sig, celebrera 2:a plutonens återuppstående.

Hemvärnschefen inledde sitt hälsningstal med att för egen del och hemvärnets i övrigt lägga bort titlarna med de nya hemvärnsmännen och lottorna. Med denna gest följde han en tradition, som är lika gammal som hemvärdet. Han hälsade med synbarlig förtjusning de nya lottorna välkomna – och undra på det, se bildsidan. I några rappa drag skisserade han lottornas växlande arbetsfält som sjukvårds-, fält-, persedelvårds- och expeditiionslottor.

Men det var inte bara lottornas lov, som sjöngs. Hemvärnschefens hälsning riktades i lika hög grad till de nya hemvärnsmännen. För deras räkning gjorde han en snabbteckning av hemvärdets tillkomst och öden, från kapten Tibergs initiativ på Gotland, som startade hemvärnsrörelsen 1940, och LME-hemvärdets egen historia, oupplösligt förbunden med vår egen Thorells insatser, fram till dagens läge.

Under kvällen fick man veta att 2:a plutonen skulle återuppstå med de nyvärnade som stomme. Plutonchef blir Axel Ohlin, som alltså får vårda traditionerna efter Calmins legendariska 2:a pluton. Den nya 2:a plutonen fick förresten sitt »eldopp» den 21 september vid en övning, upplagd och reserverad för de nya hemvärnsmännen. Den gav en sammanhängande instruktion av vad en hemvärnsman i första hand bör veta och lära sig.

Bland de nya hemvärnsmännen hittar man en av bolagets revisorer, som alltså är beredd att byta revisionsgrått mot hemvärnsditto, och en LM-fotograf, som har en god meritlista från signaltrupperna. Det finns all anledning att hoppas att hemvärdet skall gå en ny uppåtående fas i sin utveckling till mötes.

4103 Rundquist

En ny hemvärnspluton har sett dagens ljus i höst. Den fick sitt elddop vid en övning i slutet av september. Före övningen fick den nya plutonen en lektion i kulsprutans hantering av styckjunkare O. M. Pedersen.



KCM i skytte avgjordes i år på Järva skjutbana. Segrare i årets KCM i lag blev Karlskrona.

Rifa arrangör för KCM i skytte 1957

LM-koncernens mästerskap i skolskytte avgjordes den 11 augusti på Järva skjutbana med Rifa som arrangör. Förutom arrangerande firma deltog skyttar från HF, SKV, ABA, KV, KA och SÖ. Inalles deltog 168 skyttar. Tävlingen började med huvudskjutning. Klass 1-vinnaren från Svenska Dagbladet, H Norström, HF, vann även nu sin klass genom att skjuta full poäng. På andra plats kom den lovande Rifa-skytten K E Rung, endast en poäng sämre. Klass 2 toppades av SKV-skytten Anders Skogmyr. Klass 3 och 4 vanns av HF skyttarna E Blix och E Gustafsson. I veteranklassen segrade Verner Sundin, Rifa, med »gamla» veteranen C A T Carlsson på andra plats. Slutligen vann L D Karlsson, KA, klass 5 på förmånliga 77 poäng.

Då sista omgången i mästerskapet började hade David Johansson, SKV, som utgångsläge 139 p. B Frunck, SÖ, 137, L D Karlsson, KA, 132, G Gustafsson, HF, 130, L Karlsson, KA, 128 och R Karlsson, KA, 128.

I sista serien, där markering skedde efter varje ställning, ökade den säkre David ytterligare försprånget och kunde gå från vallen som LM-koncernens mästare i skolskytte 1957.

Segrande lag under åren har varit 1949 SKV, 1950 SÖ, 1951 HF, 1952 Rifa, 1953 HF, 1954 dito, 1955 KA, 1956 Rifa och 1957 KA.

Lagtävlingen: 1) KA 354 p; 2) SRA 351; 3) HF 349; 4) SKV 349; 5) Rifa 342; 6) SÖ 321; 7) ABA 293; 8) KV 286.

Prisutdelningen ägde rum omedelbart efter tävlingens slut och förrättades av direktör Skytt från Rifa.

G Eklund



Bosöspelens äldste deltagare, 56-åriga W. Sundgren, hoppade nära 4 m i längdhopp.



Segrartrion på 80 m: Fr. v.: Inger Arnedahl, KV, Inger Andersson och Anita Larsson, båda KA.



Dubble juniormästaren L. Söderbom, KA, vann höjdhoppet på 1,60 m.

Många lovande LM-juniorer vid jubileumstävlingarna på Bosön

De 5:e Bosö-spelen, som hölls den 23–25 augusti, blev inte de jubileumstävlingar som arrangörerna, LME IK, Sieverts Kabelverks IK och LME Kabelverks IK hade tänkt sig. Visserligen sattes ett nytt rekord i juniortävlingarna, damtävlingens dominerande idrottsflicka slog en del personliga rekord och gamla härdade oldboys nådde för sina år utomordentliga resultat. Men antalet deltagare var ovanligt litet. Var det kanske förra årets regnvåta tävlingar som avskräckte idrottsmännen/kvinnorna? Trots en relativt ringa anslutning kommer i alla fall de 5:e Bosö-spelen gå till historien som ovanligt trevliga. Meningen är ju inte bara att man skall tävla – samvaron efter tävlingarna skall ju tjäna som »förbrödringsakt» så att LM:are från hela landet skall lära känna varandra. Lördagskvällens underhållning var förstklassig och stämningen den bästa.

Juniörerna inledde koncerntävlingarna på lördagseftermiddagen. Det visade sig att Karlskrona hade skickat upp ett verkligt »toppgång» med 19-åringen Kjell Mattisson i spetsen. Vid Bosö-spelen sprang han visserligen 1 500 m på 4,20 min., men han har tidigare i år noterat mycket goda 4,08. Med tanke på att Kjell började idrotta så sent som i våras måste man anse honom vara en verkligt lovande förmåga. Vid junior-SM i Malmö i somras blev Kjell 10:e man i finalen – nerverna hade då ännu inte blivit tillräckligt härdade för stortävlingar. Men, som Kjell själv säger, »jag har ett år kvar som junior» . . .

En annan KA-junior, Leif Söderbom, blev dubbelkoncernmästare genom att lägga beslag på titlarna i längd och höjd. Han och Kjell Mattisson har följts åt:

båda gick igenom Centrala verkstadsskolan och båda arbetar på verktygsavdelningen vid KA-fabriken. Att de är idrottskompisar och med i samma »civila» idrottsklubb är självklart.

Alingsås, som är den »färskaste» idrottsklubben i koncernen och redan i vintras överraskade med att sända upp ett utomordentligt handbollslag, kom även till sommarspelen med ett par duktiga idrottsmän: juniören T Classon, och H Olsson, som kämpade i yngre oldboysavdelningen. Classon inledde tävlingarna med att sätta nytt koncernrekord på 100 m med 11,5 sek., två tiondelar bättre än det förra rekordet. Dessutom kom han 3:a i höjd och 4:a i längd. »Landsmannen» Olsson blev koncernmästare i längdhopp på 4,85 m.

Senior-tävlingens mest överlägsne segrare blev Ö Edlund, som i kula och diskus helt utklassade sina medtävlare. Det är emellertid inte särskilt sensationellt: Edlund är ju landslagsman i diskus och kämpade tappert nu senast mot Tyskland i Stockholm, där han blev 2:a och räddade en svensk dubbelseger. Vid Bosö-spelen lyckades han emellertid inte öka sina rekordnoteringar från förra året. I kula var det nära: 14,27 m i år mot 14,31 förra året. Edlund passade dessutom på att lägga beslag på koncernmästerskapet på 100 m av bara farten med goda 11,5 sek.

Söndagens tävlingar för yngre och äldre oldboys samt damer inleddes medan ett ordentligt åskväder drog förbi någon kilometer från Bosön. LM:arna hade emellertid tur: det kom bara en enda liten regnskur och tävlingarna kunde fullföljas i någorlunda dräglig väderlek. Det

blev »gubbarnas» tur att visa vad som fanns kvar av ungdomlig spänst – och det var tydligen inte så litet. A Roes från HF satte nytt koncernrekord i kula på 11,58 m. Kulstötningen blev förresten en spännande tävling där de gamla antagonisterna A Roes och K E Ekman omväxlande ledde. Före sista stöten kom det lakoniskt från Roes: »Jag är stark – jag sparar mig till sista stöten!» Varpå Ekman replikerade! »Då måste jag öka!» Nu blev det som Roes hade sagt. I sista stöten gick han förbi Ekman och slog därmed koncernrekordet med över en meter. Sådant kallas koncentration. Två man skall ha en särskild eloge: veteranerna Waldemar Sundgren och G Dahlberg, 56 resp. 51 år gamla! Att, som Dahlberg gjorde, springa 1 500 m på 6.33.0 eller 100 m på 15 sek., som Sundgren – det gör inte många efter i den åldern. Heder åt sådana idrottsmän!

Damtävlingen dominerades helt av Inger Arnerdahl från KV. Hon vann tre av de fyra grenar som stod på programmet. I den fjärde, slungboll, kom hon tvåa, slagen med knappt en meter. Dessutom satte hon två nya personliga rekord, nämligen i höjd med 1,33 m och på 80 m med goda 11.8 sek. Längdhoppet vann hon på 4.45 m. Den näst bästa idrottsflickan i år blev den tydligen evigt unga Inga Lindgren, HF, som tog hem slungbollen, blev tvåa i längd och trea i höjd. Detta trots att hon inte hade tränat någonting i år. Karlskrona-flickorna, som var i klar majoritet, hade en lovande kraft med sig i år, Anita Larsson. Hon kom tvåa på 80 m slagen med knappa två tiondelar, tvåa i höjd, trea i längd och fyra i slungboll. Litet slipning av stilen och Inger Arnerdahl kan vänta hård konkurrens nästa år!

Sista grenen på söndagens program var KCM i simning. L Sundström från Alpha blev koncernmästare på 100 m fritt med 1.04.7 min. Sundström är förresten känd från ett annat sammanhang inom LM-idrotten: förra året blev han koncern-

mästare i orientering. Brostsim 200 m vanns av L Karlsson, SKV, på 2.56.5.

I oldboysklassen såg Einar »Lången» Nordfeldt till att koncernmästerskapet på 50 m fritt hamnade hos HF. Tid: 34.9 sek. K Sundell, SKV, simmade for-
tast på 100 m bröst och nådde 1,52,0.

Resultat:

Juniorer, 100 meter: 1. T Classon, SKV, 11.5 sek. (nytt KCM-rekord). 2. L Söderbom, KA, 12.0. 3. P O Svensson, RGA, 12.1.
1 500 meter: 1. K Mattisson, KA, 4.20.4 min. KCM-mästare. 2. Y Pettersson, HF, 4.36.2. **Längdhopp:** 1. L Söderbom, KA, 5,70 m. KCM-mästare. 2. P O Svensson, RGA, 5,48. 3. B Lehman, HF, 5,36. **Höjdhopp:** L. Söderbom, KA, 1,60 m. KCM-mästare. 2. K Arnerdahl, KV, 1,50. 3. T Clas-
son, SKV A-ås, 1,50. **Kula:** 1. K. Arvidsson, HF, 10,90 m. KCM-mästare. 2. B Lehman, HF, 10,18. 3. G Hansson, HF, 9,09. **Diskus:** 1. B Lehman, HF, 26,90 m. KCM-mästare. 2. E Pettersson, RGA, 24,86. 3. P O Svensson, RGA, 24,23. **Seniorer: Längdhopp:** 1. A Carlsson, FÖB, 6,17 m. KCM-mästare. 2. Ö Edlund, HF, 5,79. 3. E Ahinko, HF, 5,79. **Kula:** 1. Ö Edlund, HF, 14,27 m. KCM-mästare. 2. K E Ekman, HF, 11,49. 3. P Tiilima, KV, 11,25. **Diskus:** 1. Ö Edlund, HF, 46,98 m. KCM-mästare. 2. B Rosell, HF, 35,05. 3. P Tiilima, KV, 29,73. **Spjut:** 1. E Ahinko, HF, 44,20 m. KCM-mästare. 2. P Tiilima, KV, 43,30. 3. Similä, KV, 39,37. **100 meter Final:** 1. Ö Edlund, HF, 11,5 sek. KCM-mästare. 2. G Persson, KV, 11,6. 3. A Lankinen, SKV, 11,9. **400 meter final:** 1. G Ulriksson, HF/Vv, 52,4 sek. KCM-mästare. 2. G Thim, FÖB, 53,6. 3. A Carlsson, FÖB, 54,2. **1 500 meter:** 1. G Ulriksson, HF, 4.04.6 min. KCM-mästare. 2. G Thim, FÖB, 4.16.2. 3. A Fagberg, KA, 4.37.0. **Höjdhopp:** 1. E Ahinko, HF, 1,60 m. KCM-mästare. 2. S Eliasson, KV, 1,60. 3. L Juslin, HF, 1,60. **Yngre Oldboys: 100 meter:** 1. A Lankinen, SKV, 12,7 sek. KCM-mästare. 2. K E Ekman, HF, 12,9. 3. H Olsson, SKV A-ås, 13,6. **Höjdhopp:** 1. R Gustavsson, HF, 1,55 m. KCM-mästare. 2. G

Persson, KV, 1,50. 3. O Gustavsson, SKV, 1,50. **Längdhopp:** 1. H Olsson, SKV A-ås, 4,85 m. KCM-mästare. 2. G Persson, KV, 4,82. 3. O Gustavsson, SKV, 4,77. **Kula:** 1. K E Ekman, HF, 11,25 m. KCM-mästare. 2. O Gustavsson, SKV, 10,62. 3. T Ahokas, SKV, 10,38. **Diskus:** 1. T Ahokas, SKV, 29,63 m. KCM-mästare. 2. O Gustavsson, SKV, 28,65. 3. R Gustavsson, HF, 28,02. **Aldre Oldboys: 100 meter:** 1. F Andersson, HF, 13,2 sek. KCM-mästare. 2. B Rosell, HF, 13,5. 3. A Roes, HF, 13,8. **1 500 meter:** 1. B Rosell, HF, 5.25.6 min. KCM-mästare. 2. F Andersson, HF, 5.50.6. 3. G Dahlberg, KV, 6.33.0. **Längdhopp:** 1. O Johansson, SKV, 4,95 m. KCM-mästare. 2. B Rosell, HF, 4,85. 3. A Roes, HF, 4,59. **Höjdhopp:** 1. O Johansson, SKV, 1,40 m. KCM-mästare. 2. A Roes, HF, 1,35. 3. B Rosell, HF, 1,25. **Kula:** 1. A Roes, HF, 11,58 m. KCM-mästare (nytt koncernrekord). 2. B Rosell, HF, 9,60. 3. O Johansson, SKV, 9,25. **Diskus:** 1. B Rosell, HF, 34,68 m. KCM-mästare (nytt koncernrekord). 2. A Roes, HF, 33,45. 3. F Andersson, HF, 23,84. **Damer: 80 meter:** 1. Inger Arnerdahl, KV, 11,8 sek. KCM-mästarinna. 2. Anita Larsson, KA, 12,0. 3. Inger Andersson, KA, 12,1. **Höjdhopp:** 1. Inger Arnerdahl, KV, 1,33 m. KCM-mästarinna. 2. Anita Larsson, KA, 1,30. 3. Inga Lindgren, HF, 1,20. **Längdhopp:** 1. Inger Arnerdahl, KV, 4,45 m. KCM-mästarinna. 2. Inga Lindgren, HF, 3,92. 3. Anita Larsson, KA, 3,81. **Slungboll:** 1. Inga Lindgren, HF, 36,29 m. KCM-mästarinna. 2. Inger Arnerdahl, KV, 35,28. 3. Kerstin Gustavsson, KA, 32,46. **Simning. Seniorer: 100 meter fritt:** 1. L Sundström, Alpha, 1.04.7 min. KCM-mästare. 2. G Lundin, HF, 1.07.0. 3. R Karlsson, ÖR, 1.15.3. **200 meter bröst:** 1. L Karlsson, SKV, 2.56.5 min. KCM-mästare. 2. Ekström, DKB, 3.12.4. 3. R Karlsson, ÖR, 3.24.5. **Oldboys: 50 meter fritt:** 1. E Nordfeldt, HF, 34,9 sek. KCM-mästare. 2. A Gerrby, FÖB, 38,0. 3. O Johansson, SKV, 44,6. **100 meter bröst:** 1. K Sundell, SKV, 1.52.0 min. KCM-mästare. 2. A Gerrby, FÖB, 1.57.0.

Slutomdömet från årets Bosö-tävlingar kan inte bli annat än gott. Tävlingarna

KA-junioren K. Mattison vann övertygande 1500-metersloppet.

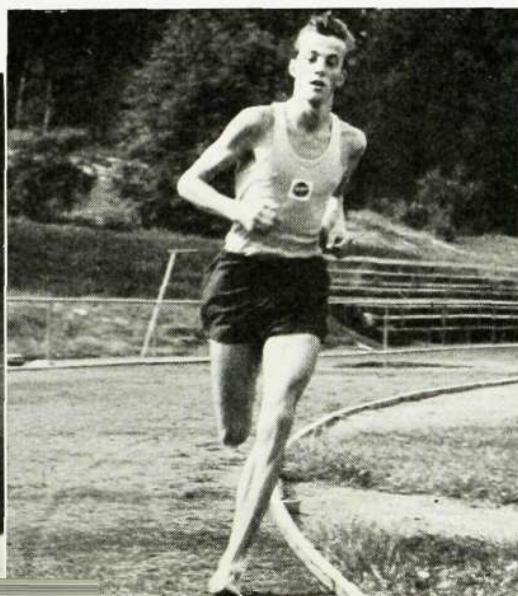
Man noterar ...

- ...att Kabelverket i Älvsjö, KV, har ryckt upp sig i idrottsliga sammanhang: I år startade inte mindre än 15 seniorer från företaget.
- ...att äldste deltagaren vid årets Bosö-spel var 56-årig(!) Waldemar Sundgren, HF/Utbyggnad. Nygaste Kjell Arnedahl, 14 år, från KV.
- ...att Radiobolaget, Rifa, Ermex, Katrineholm, Söderhamn, Uddevalla, Mölndal och Malmö inte hade någon deltagare med. Varför?
- ...att HF med sina ca 1 700 damer endast hade en (1) kvinna med, nämligen Inga Lindgren. Hur är det med idrottspropagandan?

var lyckade och speciellt glädjande var det att seniortävlingen hade samlat så många deltagare. Vad beträffar antalet startande i de övriga klasserna kunde det ha varit många, många fler. Med all säkerhet är fler än 10 flickor inom LM-koncernen intresserade av idrott. Varför kommer de då inte till Bosö-spelen? Eller är det verkligen så att det inte finns fler idrottsintresserade damer? Säkerligen finns det också fler juniorer, som kunde tänkas ställa upp. Att kämparna i oldboysklassen kanske drar sig för att åka ut till Bosön en söndagsmorgon när himlen är grå och regnet öser ner är däremot förklarligt. Men desto större heder åt dem som kom ut och fullföljde tävlingarna.

Organisationsarbetet hade skötts ordentligt. Tiderna hölls perfekt och allting klaffade. Tävlingssekretariatet fungerade oklanderligt under fru Elisabeth Ramströms ledning. Resultatlistorna skrevs ut praktiskt taget innan resp. tävlinggrenar var avslutade.

Starten har gått för KCM i simning.



»Bosöspelens baksida.»





En rallydeltagare tycker ...

- att Apotekarnes torn med det snaraste bör flyttas till Sportpalatset!
- att det var konstigt att St Eriks Bryggeri inte var St Eriks Bryggeri men ändå låg där det skulle!
- att skorstenar absolut bör graderas, speciellt en viss »makaron»!
- att rollistan i Kalle Stropp bör säljas i alla pressbyrå kiosker!
- att dom som talar om Tegelbackseländet skulle ha varit där den 6 oktober – om dom nu fått plats!
- att hädanefter bör alla deltagarna få pris, så det så!
- att rallyt för övrigt var utmärkt trevligt, och hoppas att det var det första i en lång rad – utan skorstenar!!!

SÖ:s första lag

blev korpmästare

LM Ericssons första lag segrade i korpfinalen i fotboll, som gick på Söderhamns Idrottspark, med 1-0 över Söderhamns Verkstädens första lag. Därmed bröts Verkstädernas segerrad; SV:s första lag har tidigare under tre år i följd lagt beslag på mästerskapet i korpfolbollen.

Utslagsgivande i matchen blev den kämpaglöd som LM-laget visade timmen igenom. Den till 150 personer uppgående publiken applåderade med förtjusning de finesser som serverades. Men så fanns det också många bland de 22 aktörena



KCM i tennis vanns av klass I-spelare

Årets koncernmästerskap i tennis, som spelades i augusti-september vid HF, hade lockat deltagare från SRA, ABA, RGA, SIB och till och med SÖ. KA, som 1956 hemförde segern i oldboysklassen genom G Svensson, hade i år på grund av dennes sjukdom ingen representant med.

De senaste åren har mästerskapen ganska eftertryckligt dominerats av Lennart Andersson, HF, men han fick i år se sig slagen lika eftertryckligt av det nya tillskottet Lars Silfverling, också HF. Silfverling, som spelar för Djursholms TK i Allsvenskas div. I, tillhör den klass, som står närmast de 10 elitspelarna i Sverige. I singelfinalen mot Lennart Andersson visade han prov på en alldeles utsökt tennis, med speciellt god bollkänsla och placeringsförmåga. Lägger man därtill en hårt skruvad serve, som var nästan omöj-

som tidigare figurerat i större sammanhang och de »gamla» kämparna visade att det minsann inte är något fel på fotbollskunnandet.

Segermålet tillkom i matchens 14:e minut. SV-halven S. Flodberg missade bollen vid en brytning och sedan verkade uteförsvararna närmast paralyserade då LM-vingen Melin-Ehnbom fick hand om bollen. Den sistnämnde avslutade med att lura utrusande mål-Österberg och placerade bollen i nät.

I det stiliga vandringspris, som Söderhamns-Kuriren låtit uppställa, blev det LM Ericssons förrunnat att ta den första in-teckningen.

SÖ:s första lag blev korpmästare i fotboll genom att besegra Söderhamns Verkstäder i finalen med 1-0. Genom segern bröt man Verkstädernas långa segerrad.



Finalisterna i tennisdubbeln tackar varandra för god match. Koncernmästarna heter L. Andersson och Ch. Åhsberg (f. v.) och motståndarna L. Silfverling och Å. Fröderberg.

lig att komma tillrätta med, så förstår man de stora siffrorna 6/0, 6/3. Lennart Andersson blev dock inte alldeles lottlös. I dubbel fick han revansch med partner C Åhsberg mot Silfverling och Å Fröderberg, som förlorade oväntat stort med 6/3, 6/2.

Nå, men spelarna från dotterföretagen? Vart har de tagit vägen? frågar någon. Ja, sanningen att säga så lyckades endast två klara sig till kvartsfinalen. En gick vidare till semifinal, nämligen Stig Andersson, Alpha. Det är en hårdför och färgstark spelare, som slagit ut så bra män som Einar Karlsson och Owe Nilsson, HF. I oldboysklassen är det emellertid tradition att segern går till spelare utifrån. I år vann den av C Borg, SRA, över Å Fröderberg, HF, som var tvungen att bryta i andra set. Borgs ledning var emellertid så övertygande att det inte rådde något tvivel om vart segern skulle gå. Borg brukar också hålla sig väl framme i singelklassen. I år hade han oturen att möta L Andersson redan i första omgången. Där borde nog en seeding i lottningen ha varit på sin plats.

En smärre sensation höll på att inträffa i semifinalmatchen mellan C Ohlin, HF och Lennart Andersson, HF, där den senare låg under med 2/6 och 3/5, men lyckades vända på matchen och vinna med 7/5 och 6/1.

Resultat:

Herrsingel 24 st.

Semifinal: L Silfverling, HF-S Andersson, ABA, 6/4, 6/1; L Andersson, HF-C Ohlin, HF, 2/6, 7/5, 6/1. Final: L Silfverling, HF-L Andersson, HF, 6/0, 6/3.

Herrdubbel 9 par

Semifinal: L Silfverling/Å Fröderberg, HF-S O Pettersson/S Carlsson, HF, 6/1, 6/3; L Andersson/C Åhsberg, HF-B Sonde/R Rotschild, RGA, 6/1, 6/2. Final: L Andersson/C Åhsberg, HF-L Silfverling/Å Fröderberg, HF, 6/3, 6/2.

Oldboys:

Final: C Borg, SRA-Å Fröderberg, HF, 6/2, 3/1, uppg.

FRÅN FÖRETAGSNÄMNDERNA

Konjunkturläge med frågetecken

Vid huvudfabrikens företagsnämndssammanträde för tredje kvartalet lämnade dir. Thorelli en redogörelse för hur han ser på den allmänna konjunkturen i världen och LM Ericssons läge idag.

Beträffande världsläget anförde hr Thorelli bl. a., att man i USA har kunnat börja spåra en tendens till prisstegringar, som emellertid på intet sätt kan karakteriseras som en inflation. I Frankrike har den nye finansministern varslat om en restriktivare politik. Ett av Västtysklands stora problem för närvarande synes vara att deras export är så mycket högre än importen att stora tyska fordringar uppstå utomlands, som kan medföra ett hot på längre sikt mot prisnivån i Tyskland och mot stabiliteten hos den europeiska betalningsunionen. Det europeiska frihandelsområdet diskuteras vidare livligt i dessa dagar.

I fråga om LME:s mest närliggande utländska marknader uppehöll sig hr Thorelli särskilt vid Danmark, Holland och Finland. I Turkiet har man valutasvårigheter, vilket naturligtvis påverkar affärsförhållandena. I Colombia har man nyligen devalverat peson och detta land försöker nu bringa ordning i sina finanser. Brasilien kämpar också med valutasvårigheter och i Mexico är finansieringsproblemen för telefondriften under diskussion. Den italienska staten har nyligen beslutat att inlösa de privata koncessionerna på telefondriften. Som bekant har LME sådana koncessioner i södra Italien. Från Frankrike har meddelats, att en för franska förhållanden utarbetad variant av vårt koordinativjäresystem där godkänts som standard. I USA råder livlig efterfrågan på Ericofoner liksom på många andra håll.

Från den svenska marknaden kan noteras, att konkurrensen från Siemens på privatmarknaden skärpts genom att Siemens offererat till utomordentligt låga priser. Televerket beställer stationsutrustningar m. m. i ungefär samma takt som tidigare.

Orderingången hittills i år är något lägre än under samma perioder de två föregående åren men något större än motsvarande tid 1954. Orderstocken vid kommande årsskifte torde bli något mindre än vid senaste årsskiftet. Detta innebär en god sysselsättning för innevarande år och även ett gott stycke in på nästa år. Utsikterna därefter är givetvis svårare att nu bedöma. Av den 5-årsprognos som uppgjorts kan man dock notera att försäljningssidan räknar med en viss ökad försäljning.

Huvudfabriken 9.9.1957

RMX lokalproblem inför sin lösning

Ing. Hagengård erinrade om, att Ermex' lokalproblem vid ett flertal tillfällen behandlats i nämnden, varje gång utan att man kunnat lämna någon konkret redogörelse. Man har nu emellertid kommit ett betydande steg närmare en lösning av lokalproblemen. Fastighetsägaren har börjat bygga över altanen utanför de nuvarande verkstadslokalerna. Utbyggnaden blir 750 à 780 m². Man vet att Ermex ej kommer att få disponera över hela denna yta men man hoppas att få större delen därav. Genom att en lanternin inlägges i taket kommer även de inre delarna av de gamla och nya lokalerna att få tillfredsställande dagsljus.

Med hjälp av ljusbilder redogjorde hr Hagengård för hur man beräknar att planera fabriken sedan man får tillgång till de nya lokalerna. I nybyggnaden kommer att inrymmas detaljtillverkningen och montaget. Mellan dessa avdelningar placeras en kontrollavdelning och ett rum för förmännen. Bortom montageavdelningen kommer man att inrymma bl. a. ljuskopiering och ett ritkontor. Utefter den gamla ytterväggen mot altanen kommer man att lägga en transportgång.

De gamla lokalerna kommer i huvudsak att inrymma förråd, omklädningsrum, en matsal och efter ytterväggen kontor.

Den nya matsalen beräknas kunna ta emot ca 40 gäster samt ha plats för en bardisk. I källaren hoppas man kunna bereda presarverkstaden ett ökat utrymme. Problemet med trisköljningen, som hitintills vållat så stora problem, hoppas man nu kunna lösa tillfredsställande med modern apparatur.

Försäljningsläget

Hr Welander omtalade, att tendensen till ökad försäljning, som man vid tidigare sammanträden i nämnden hade glatt sig åt, alltjämt tycktes bestå. Totalt beräknas försäljningen detta år öka med ca 15 à 18 % jämfört med föregående år.

Förslagsverksamheten

Till förslagskommittén hade inkommit ett förslag rörande förbättring av låsvred. Förslaget hade emellertid måst bordläggas för ytterligare undersökningar.

Ermex 10.9.1957

Budgeten för SÖ ökar nästa år

Söderhamns-fabrikens budget kommer att ökas 1958. Denna ökning fördelar sig på de flesta grenar i Söderhamns-fabrikens tillverkning. Disp. Ericsson redogjorde för hur de planerade förändringarna fördelade sig på de olika tillverkningsobjekten och konstaterade avslutningsvis, att det för närvarande verkar som om man fick in order i ungefär den takt som motsvarar faktureringen och budgeten.

Förslagsverksamheten

Förslagskommittén har sedan föregående sammanträde behandlat 10 förslag. Sex förslag belönades med tillsammans 290 kronor, två förslag erhöll ingen belöning och ett bordlades i avvaktan på ytterligare utredning. Ett av förslagen hade tidigare belönats och hade nu varit föremål för omprövning. Man beslöt dock att ej lämna någon ytterligare belöning för detta förslag.

Söderhamnsfabriken 19.6.1957

SER:s rör röner

gott mottagande

Dir. Granler omtalade, att verksamheten under första tertialet i stort hade utvecklats sig på ett tillfredsställande sätt. Man har i stort lyckats hålla den marginal som är budgeterad. SER har haft en livligare tillverkning speciellt av långlivsrör. Med hänsyn till den export man hoppas skall komma till stånd har man nämligen ansett det nödvändigt att bygga upp kapaciteten. Den ökade produktionen kan beräknas slå igenom under andra tertialet i form av ökat färdiglager.

Ungefär 50 % av försäljningen gick till koncernföretag. Av rörförsäljningen gick i det närmaste 1/5 på export, vilket är en väsentligt högre siffra än tidigare.

Dir. Granler berörde vidare den resa till USA och Kanada, som han nyligen företagit för att genom direkt kontakt med marknaderna bättre kunna bedöma försäljningsmöjligheterna i framtiden. Det tycktes som om SER:s rör rönt ett gott mottagande. Då marknaden är stor torde vi ha goda möjligheter till en hyfsad försäljning. Vilken omfattning försäljningen kan få är emellertid svårt att säga. Våra ombud i såväl USA som Kanada är emellertid mycket optimistiska beträffande våra utsikter på dessa komplicerade marknader.

Förslagsverksamheten

Ing. Edsman omtalade, att förslagskommittén sedan föregående sammanträde behandlat två nyinlämnade förslag. Det ena hade belönats med 75 kronor medan man ej kunnat utbetala någon belöning för det andra.

Svenska Elektronrör 3.7.1957

Alpha:

Oförändrad orderstock

Vid sammanträde med företagsnämnderna vid Alpha i Sundbyberg och Alpha i Uddevalla gav kamrer Rössel en redogörelse för bokslutet för första tertialet. Faktureringen, som hade ökat ca 8 % jämfört med första tertialet 1956, uppgick till 6,6 milj. kronor, varav 72 % gick till koncernen, 18 % till övriga svenska kunder och 10 % på export. Vid sammanträdet i Uddevalla konstaterade man, att den trånga sektionen där var plåtpressen. För att tillgodose det löpande behovet hade tvåskiftskörning måst införas. I Uddevallas plastpresseri, som huvudsakligen pressar detaljer till installationsmateriel, hade sysselsättningen minskat under tertialet. En ytterligare minskning förutsågs

icke utan torde i stället en ytterligare produktionsökning bli erforderlig. Av allt att döma torde i övrigt produktionen på de olika avdelningarna kunna hållas på sin nuvarande nivå under återstoden av innevarande år.

Vid sammanträdet i Sundbyberg redogjorde dir. Kallerman för orderläget. Han framhöll, att orderingången höll jämna steg med faktureringen, varför orderstocken vid tertialslutet varit i stort sett oförändrad i jämförelse med årsskiftet.

Förslagsverksamheten

I Sundbyberg har sedan föregående nämndsammanträde två förslag inlämnats. Det ena hade förslagskommittén icke kunnat rekommendera till belöning och det andra var alljämt under behandling. I Uddevalla hade inga nya förslag inkommit. Ing. Bratell påpekade, att det ännu torde förefinnas många möjligheter till förbättringar på olika områden.

Alpha, Sundbyberg, 13.6.1957

Alpha, Uddevalla, 4.6.1957

Huddinge:

God sysselsättning

Vid tiden för föregående sammanträde rådde avsevärt minskad efterfrågan på pupinsidan. I april fick emellertid Huddingefabriken ökade beställningar, vilket lett till att produktionen nu ökats. De ökade beställningarna tillsammans med de tillverkningsobjekt som nu överflyttats till Huddingefabriken beräknas ge Huddingefabriken en tillfredsställande sysselsättning.

Vid sammanträdet diskuterades vidare en serie lokala problem, bl. a. rökning på verkstaden, varvid ing. Frenning upplyste om, att det är bolagsledningens strävan att tillåta rökning där så låter sig göra. Matserveringen var på tapeten liksom man även diskuterade möjligheterna för ett utökat område för bilparkering.

De korta leveranstider som Huddingefabriken tvingas hålla har lett till vissa svårigheter att alltid ha tillgång till detaljer. Ing. Frenning framhöll, att om man försöker hålla ett större lager kostar detta räntor, hyra för lokal osv. Man får vidare räkna med en betydande risk för inkurans.

Förslagsverksamheten

Ing. Frenning omtalade, att sedan föregående sammanträde inget nytt förslag inkommit. Förslagskommittén hade emellertid behandlat ett äldre förslag, som nu erhöll 200 kronor i belöning.

Huddingefabriken 2.7.1957

Mölnadal:

Skyddsombud utsedda

Vid sammanträde med företagsnämnden vid Mölnalsfabriken behandlades en del frågor av lokal karaktär. Man diskuterade huruvida man borde anställa en maskinreparatör. Härvid upplystes om, att man avsåg att genomföra en frekvensstudie för att undersöka om detta skulle vara lönande. Man ansåg, att den som arbetat vid en maskin, på vilken det uppstått ett mindre fel, omedelbart skulle anmäla detta.

Frågan om värme och ventilation i fabriken var även uppe. Man konstaterade, att ventilationen för närvarande var betydligt bättre nu än innan L M Ericsson köpte fabriken.

Det framhölls, att värme- och framförallt ventilationsfrågor är mycket svåra att lösa. Man har konsulterat olika specialister, som emellertid knappast kommit till någon enhetlig lösning. För att nå ett tillfredsställande resultat får man praktiskt prova sig fram.

Skyddsverksamheten börjar även komma igång vid Mölnalsfabriken och skyddsombud är utsedda. Tidigare har emellertid verksamheten ej varit av sådan omfattning att det varit motiverat att bilda en skyddskommitté. Detta börjar emellertid nu bli aktuellt, och nämndens ordförande direktör Gerdhem erinrade om, att alla parter har intresse av den verksamhet som skyddskommittén och skyddsombud utövar.

Dricksvattnet i Mölnadal är ej av förstklassig kvalitet och man diskuterade huruvida man kunde nå en förbättring genom att införa någon form av kylanläggning för dricksvattnet. Frågan om kylning är prövad inom koncernen. Man har emellertid ej erhållit någon verklig förbättring på denna väg.

Förslagsverksamheten

Två förslag hade nyligen inlämnats till förslagskommittén. Förslagskommittén hade emellertid ännu ej hunnit behandla dem.

Förslagskommittén hade vidare diskuterat och undersökt olika former av propaganda för förslagsverksamheten. Man hoppades att under hösten kunna genomföra någon propaganda.

Mölnalsfabriken 29.8.1957